

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter¹
(Implementering af rammedirektivet om bæredygtig anvendelse af pesticider og ændringer som følge af plantebeskyttelsesmiddelforordningen og klassificeringsforordningen)

§ 1

I lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 878 af 26. juni 2010, som ændret ved lov nr. 484 af 11. maj 2010, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

”Lov om stoffer og blandinger (kemikalieloven)”.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater, EF-Tidende 1999, nr. L 200, side 1, dele af Rådets direktiv 92/32/EØF af 30. april 1992 om syvende ændring af direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer, EF-Tidende 1992, nr. L 154, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter, EF-tidende 1998, nr. L 123, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/15/EF af 27. februar 2003 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler, EU-Tidende 2003, nr. L 66, side 26, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/107/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter for så vidt angår forlængelse af visse tidsfrister, EU-Tidende 2009, nr. L 262, side 40 og dele af Europa-Parlamentets

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009 L 309, side 71. I loven er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1107/2009/EF af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 1. Ifølge artikel 249 i EF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71. I loven er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1107/2009/EF af 21. oktober om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 1. Ifølge artikel 249 i EF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

3. I § 1, stk. 1, to steder i § 2, stk. 1, § 4 a, § 5 stk. 1 og 2, § 6, tre steder i § 7, § 7 a, § 7 b, 2 steder i § 8, stk. 1, to steder i § 8, stk. 2, § 10, stk. 5, § 15 a, stk. 1, tre steder i § 15 a, stk. 4, nr. 2, § 15 a, stk. 5, § 15 b stk. 1 og 2, to steder i § 15 c, overskriften til kapitel 4, § 20, stk. 2, § 21, to steder i § 22, stk. 2, to steder i § 22, stk. 3, to steder i § 23, stk. 1, overskriften til kapitel 5, § 24, stk. 1, 3 og 4, § 25, stk. 1, § 25, stk. 1, nr. 2, 3 og 4, § 25, stk. 3, to steder i § 26, § 27, stk. 1, § 27, stk. 2, nr. 1 og 2, tre steder i § 30, stk. 1, § 30, stk. 2 og 3, § 30 a, stk. 1, § 30 b, stk. 1, § 30 c, stk. 1, tre steder i § 30 c, stk. 2, § 30 c, stk. 3, to steder i § 30 d, stk. 1, § 30 d, stk. 2, § 30 e, to steder i § 32, stk. 1, overskriften til § 32 c, § 33, stk. 2, § 39, to steder i § 42, stk. 1, § 42, stk. 3, § 44, § 51 a, § 51 b, § 58, stk. 4 og § 59, stk. 1, nr. 1 og nr. 11, ændres »produkter« til: »blandinger«.

4. I § 1, stk. 1, to steder i § 2, stk. 1, § 3, stk. 3, § 4 a, § 5, stk. 2, § 6, to steder i § 7, stk. 1, § 7, stk. 2, § 7 a, to steder i § 8, stk. 1, to steder i § 8, stk. 2, § 10, stk. 5, § 15, stk. 1-3, tre steder i § 15, stk. 4, nr. 2, § 15 a, stk. 5, § 15 b, stk. 1 og 2, § 15 c, § 22, stk. 3, tre steder i § 30, stk. 1, § 30, stk. 2 og 3, § 30 a, stk. 1, § 30 b, stk. 1, to steder i § 30 d, stk. 1, § 30 e, to steder i § 31, stk. 1, § 32, overskriften til § 32 c, § 33, stk. 2, § 39, § 42, stk. 1, § 42, stk. 3, § 44, § 51 b, § 58 a, stk. 1, § 58, stk. 4, og § 59, stk. 1, nr. 1, udgår »kemiske«.

5. I § 2, stk. 2, § 10, stk. 1, 2, 3 og 5, § 30 a, stk. 2, tre steder i § 31, stk. 1, to steder i § 32 a, stk. 1, § 32 a, stk. 2, § 39, § 48, stk. 2, § 48, stk. 2, nr. 1, 3 og 4, og to steder i § 48, stk. 4, ændres »produktet« til: »blandingen«.

6. § 3, stk. 1 og 2, affattes således:

»Ved stof forstås et grundstof og forbindelser heraf, naturligt eller industrielt fremstillet, indeholdende sådanne tilsætningsstoffer, som er nødvendige til bevarelse af stoffets stabilitet, og sådanne urenheder, som følger af fremstillingsprocessen, bortset fra opløsningsmidler, der kan udskilles, uden at det påvirker stoffets stabilitet eller ændrer dets sammensætning.

Stk. 2. Ved blanding forstås en blanding eller opløsning, der er sammensat af to eller flere stoffer.«

7. I § 7, stk. 1, § 7 a, stk. 1, § 51 b, stk. 1, og § 59, stk. 1, nr. 1, ændres »De Europæiske Fællesskabers forordninger« til: »EU-forordninger«.

8. I § 7 b, stk. 1, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

9. I § 10, stk. 1-4, § 15 a, stk. 2 og 3, § 19, § 20, § 22, stk. 1 og 4, § 22 a, § 22 b, § 30, stk. 1, § 30, stk. 2, § 31, stk. 1, § 32 a, stk. 2, § 38 d, stk. 1, to steder i § 38 d, stk. 2, § 39, to steder i § 40, stk. 1, § 48, stk. 3 og 4, § 59, stk. 1, nr. 9, ændres »produkt« til: »blanding«.

10. I § 10, stk. 1 og 3, § 19, stk. 1, og § 31, stk. 2, ændres »produktets« til: »blandingsens«.

11. I § 10, stk. 1, 2 og 3, § 19, § 20, § 22, stk. 1 og 4, § 22 a, § 22 b, § 30, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32 a, stk. 2, § 38 d, stk. 1, to steder i § 38 d, stk. 2, 1. pkt., § 39, § 41, stk. 1, og § 41, udgår »kemisk«.

12. § 22 b ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 22 b. Miljøministeren fastsætter regler om oplysninger, som distributører og producenter skal stille til rådighed i forbindelse med salg af bekæmpelsesmidler til ikke-erhvervsmæssige brugere.

§ 22 c. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at en producent eller importør af et stof eller blanding har pligt til på anmodning at videregive bestemte oplysninger om stoffet eller blandingen til en anden, som agter at anvende stoffet eller blandingen, og for hvem oplysningerne er nødvendige til opfyldelse af krav fastsat i denne lov, regler i henhold til denne lov eller i EU-forordninger om de stoffer, blandinger eller varer, der er omfattet af loven.«

13. § 23 affattes således:

»§ 23. Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring af stoffer og blandinger, der skal klassificeres som farlige, og af stoffer og blandinger, som skal godkendes efter § 33, samt af plantebeskyttelsesmidler, som skal godkendes efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om yderligere foranstaltninger ved opbevaring af meget giftige og giftige stoffer og blandinger samt stoffer og blandinger, der er klassificerede som akut toksiske i kategori 1, 2 eller 3, og stoffer og blandinger, der er klassificerede som specifikt målorgantoksiske efter en enkelt eksponering (STOT SE1), herunder om vandelsvurdering af personer, der har et særligt ansvar for opbevaring eller håndtering af de nævnte stoffer og blandinger.«

14. § 25, stk. 1, nr. 1, litra c, affattes således:

»c) teknologiske serviceinstitutter, der er godkendt af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling,«.

15. § 27, stk. 1, affattes således:

»Ministeren kan fastsætte andre regler end dem, der følger af §§ 24-26, for salg af stoffer og blandinger, der skal godkendes efter § 33, samt for plantebeskyttelsesmidler, som skal godkendes efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1197/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.«

16. Overskriften til kapitel 6 affattes således:

»Begrænsning af forekomst og anvendelse af stoffer. Blandingers sammensætning og salg heraf«.

17. § 33, stk. 1, affattes således:

»Ved bekæmpelsesmidler forstås plantebeskyttelsesmidler og biocidmidler, jf. bilag 1 til loven. Biocidmidler skal før import, salg eller anvendelse være godkendt af miljøministeren, jf. dog § 33 a. Miljøministeren godkender plantebeskyttelsesmidler efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.«

18. I § 33, stk. 3, § 35, stk. 1, 35, stk. 4, § 35 d, stk. 1, 2 og 3, og § 35 f ændres »bekæmpelsesmidler« til: »biocidmidler«.

19. § 33, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. En godkendelse af et biocidmiddel, som udløber, efter at beslutning om optagelse af midlets aktivstoffer på de bilag, der er nævnt i stk. 5, for midlets anvendelsesområde, er offentliggjort i EU-Tidende, kan dog forlænges uden fornyet vurdering, indtil den fornyede vurdering efter det direktiv, der er nævnt i stk. 5, er foretaget.«

20. I § 33, stk. 5, udgår »bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler eller«.

21. § 33, stk. 6, ophæves.

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 6-8.

22. I § 33, stk. 7, der bliver stk. 6, § 34, stk. 2, § 35, stk. 2, § 35, stk. 5, § 35 d, stk. 4, og § 38, stk. 2 og 3, ændres »bekæmpelsesmiddel« til: »biocidmiddel«.

23. I § 33, stk. 8, der bliver stk. 7, udgår: »og 7«.

24. § 33, stk. 9, der bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Ministeren kan fastsætte regler om ophør af retten til import, salg, oplagring og anvendelse af biocidmidler, hvor godkendelsen bortfalder efter stk. 3 og 5, og hvor godkendelsen ændres eller tilbagekaldes efter stk. 6 og 7 eller efter § 38, stk. 2 og 3.«

25. § 33 b, stk. 1, affattes således:

»Miljøministeren kan fastsætte regler om, at biocidmidler, som indeholder et aktivstof, som ikke er optaget på et bilag som omtalt i § 33, stk. 5, ikke må importeres, sælges, oplagres eller anvendes efter udløbet af overgangsperioden som omtalt i artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter eller efter udløbet af frister, der fastsættes af Europa-Kommissionen. I forbindelse hermed kan miljøministeren fastsætte tidligere frister for ophør af import og salg af de pågældende biocidmidler i de forskellige salgsled.«

26. To steder i § 34, stk. 1, og i § 35, stk. 5, ændres »bekæmpelsesmidlets« til: »biocidmidlets«.

27. § 35, stk. 3, 1. pkt., ophæves.

28. § 35 a ophæves.

29. To steder i § 35 c, stk. 1, udgår »§ 35 a og«.

30. § 36, stk. 1, affattes således:

»Den, der har en godkendelse efter § 33 eller en godkendelse efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, betaler en afgift på 500 kr. pr. kalenderår.«

31. To steder i § 38, stk. 1, indsættes efter »godkendelse«: »af et biocidmiddel«.

32. I § 38, stk. 2 og § 38, stk. 3, ændres »bekæmpelsesmiddel, hvor aktivstoffet er optaget på et af bilagene som omtalt i § 33, stk. 4« til: »biocidmiddel, hvor aktivstoffet er optaget på bilaget som omtalt i § 33, stk. 4«.

33. § 38 a affattes således:

»§ 38 a. Miljøministeren kan med henblik på varetagelse af hensyn til menneskers sundhed fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod anvendelse af bekæmpelsesmidler på bestemte arealer, dog ikke på landbrugsarealer og andre arealer med jordbrugsmæssige formål samt i private haver.«

34. § 38 b, stk. 1, affattes således:

»Miljøministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler kun må foretages af personer med bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om krav til bevis i forhold til distributører.«

35. I § 38 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Uddannelsesinstitutioner m.v., som tilbyder undervisning og udstedelse af beviser i overensstemmelse med stk. 1, skal tillige give rådgivere og distributører adgang hertil.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

36. I § 38 b indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, kun må ske til personer, der besidder et bevis som beskrevet i stk. 1.«

37. § 38 d ophæves og i stedet indsættes i kapitel 7:

»§ 38 d. Udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer er forbudt, medmindre dette kan ske efter regler udstedt efter stk. 3, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udbringning fra luftfartøjer kan kun ske, hvis der ikke findes brugbare alternativer, eller der er klare miljø- eller sundhedsmæssige fordele i forhold til en udbringning fra jorden. Der kan ikke ske udbringning fra luftfartøjer i områder, der ligger i umiddelbar nærhed af beboelsesområder.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om fravigelsen fra forbuddet i stk. 1, herunder om 1) krav til virksomhed, udstyr og bekæmpelsesmidler,

- 2) krav om godkendelse af sprøjteplaner, herunder om, hvilken dokumentation en ansøgning om godkendelse skal indeholde, og om anmeldelse af sprøjtninger, og
- 3) krav om fastsættelse af specifikke vilkår for udbringningen og evt. foranstaltninger til at beskytte miljøet i nærheden af det sprøjtede område samt om underretning af omkringboende m.v.

Stk. 4. Miljøministeren fører et register over de godkendte sprøjteplaner og anmeldelser. Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af visse oplysninger i registeret og om, hvorledes offentliggørelse skal ske. «

38. Efter § 38 d indsættes i *kapitel 8*:

»§ **38 e.** Enhver producent eller importør af et kemisk stof eller produkt eller anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, produktet eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf samt i EU-forordninger om de kemiske stoffer, produkter og varer, der er omfattet af loven. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et kemisk stof eller produkt, og enhver importør af et kemisk stof eller produkt skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller produktet:

- 1) handelsnavn eller -navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges, og
- 4) for produkter: kemisk navn for indholdsstofferne samt vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til det fælles register for Beskæftigelsesministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer og produkter (Produktregisteret), og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til miljøministeren eller tilsynsmyndighederne.«

39. I § 10, *stk. 1*, § 39, *stk. 1*, to steder i § 39 a, og i § 48, *stk. 4*, ændres »§ 38 d« til: »§ 38 e«.

40. I § 42, *stk. 1*, ændres »produkterne« til: »blandingerne«.

41. § 42 a affattes således:

»§ **42 a.** Miljøministeren kan fastsætte regler om indgivelse af politianmeldelse ved mistanke om tyveri af meget giftige og giftige stoffer og blandinger samt stoffer og blandinger, der er klassificerede som akut toksiske i kategori 1, 2 eller 3 og stoffer og blandinger, der er klassificerede som specifikt målorgantoksiske efter en enkelt eksponering (STOT SE1), herunder om formen.«

42. § 43 a affattes således:

»§ **43 a.** Miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse laboratorier skal etablere et system til styring af beholdninger af meget giftige eller giftige stoffer og blandinger samt stoffer og blandinger, der er klassificerede som akut toksiske i kategori 1, 2 eller 3 og stoffer og blandinger, der er klassificerede som specifikt målorgantoksiske efter en enkelt eksponering (STOT SE1), herunder at der skal udpeges en ansvarlig for et sådant system.«

43. I *overskriften* til kapitel 9 indsættes efter »*Sagkyndige råd*«: »*og nationale handlingsplaner*«.

44. Efter § 44 indsættes i *kapitel 9*:

»§ **44 a.** Miljøministeren udarbejder en national handlingsplan for reduktion af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og deres belastning af miljø og sundhed. Planen skal revideres mindst hvert femte år.

Stk. 2. En handlingsplan skal indeholde

- 1) kvantitative mål, målsætninger, foranstaltninger og frister for at mindske risici for og virkninger på menneskers sundhed og miljøet i forbindelse med anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, og
- 2) indikatorer for overvågning af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder særligt problematiske aktivstoffer og frister og mål for reduktion af anvendelsen af disse stoffer.

Stk. 3. I handlingsplanen skal endvidere indgå beregninger af indikatorer til at vurdere risikoen ved plantebeskyttelsesmidler for menneskers sundhed eller miljøet, sammen med andre relevante data og en kortlægning af tendenserne i anvendelsen af visse aktivstoffer. Yderligere indkredses prioriterede emner såsom aktivstoffer, afgrøder, regioner og praksis, der kræver særlig opmærksomhed eller god praksis, der kan tjene som forbillede for at opnå en bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Stk. 4. Ved udarbejdelse og revision af handlingsplanerne, jf. stk.1, skal der tages hensyn til de sundhedsmæssige, sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger af de påtænkte foranstaltninger, til særlige nationale, regionale og lokale forhold og til alle relevante interessentgrupper.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse og revision af handlingsplanerne.«

45. I § 55, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »plantebeskyttelsesmidler eller biocider, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EU-listerne over aktive stoffer godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler eller biocider« til: »plantebeskyttelsesmidler omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF eller biocidmidler, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på EU-listerne over aktive stoffer godkendt til brug i biocidmidler«.

46. I § 59, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »§ 35 d, stk. 1,«: »§ 38 d, stk. 1 og 2,«.

47. I § 59, *stk. 1*, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) undlader at tilbyde undervisning og udstedelse af beviser efter § 38 b, stk. 2,«

Nr. 6 til 11 bliver herefter nr. 7 til 12.

48. I § 59, *stk. 1, nr. 6*, der bliver nr. 7, ændres »§ 38 d, stk. 4« til: »§ 38 e, stk. 4«.

49. § 59, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30

c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 33, stk. 3, § 33, stk. 8, § 35, stk. 6, § 36, stk. 2, § 37, § 37 a, § 38, stk. 3, § 38 a, § 38 b, stk. 1, 3 og 5 § 38 c, § 38 d, stk. 3, § 39, § 41, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a og § 47 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2.«

50. *Overskriften* til bilag 1 affattes således:

»Liste over bekæmpelsesmidler, som er omfattet af lovens kapitel 7 og plantebeskyttelsesmiddelforordningen«.

51. I bilag 1 udgår »Bekæmpelsesmidler er plantebeskyttelsesmidler og biocidmidler«.

52. *Bilag 1, punkt 1*, affattes således:

»1. Plantebeskyttelsesmidler

Ved plantebeskyttelsesmidler forstås, jf. artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, produkter i den form, hvori de overdrages til brugeren, bestående af eller indeholdende aktivstoffer, safenere eller synergister og bestemt til et af følgende formål:

- at beskytte planter eller planteprodukter mod alle skadegørere, medmindre hovedformålet med det pågældende produkt må anses for at være af hygiejnemæssig karakter snarere end beskyttelse af planter eller planteprodukter
- at påvirke planterets livsprocesser, f.eks. ved at indvirke på planternes vækst, på anden måde end som næringsstof
- at konservere planteprodukter, for så vidt de pågældende stoffer eller produkter ikke er omfattet af særlige fællesbestemmelser om konserveringsmidler
- at ødelægge uønskede planter eller plantedele, bortset fra alger, medmindre produkterne anvendes på jord eller vand for at beskytte planter
- at bremse eller forebygge uønsket vækst af planter, bortset fra alger, medmindre produkterne anvendes på jord eller vand for at beskytte planter.«

53. *Bilag 1, punkt 4, litra r*, affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.«

54. *Bilag 2* affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 14. juni 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1, nr. 3-6, nr. 9-14, nr. 16, nr. 33-44 og nr. 46-49 træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Den nationale handlingsplan, jf. § 44 a som affattet ved denne lovs § 1, nr. 44, skal første gang være udarbejdet senest den 14. december 2012.

§ 3

Stk. 1. Eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler givet før den 14. juni 2011 bevarer deres gyldighed, indtil de ændres eller tilbagekaldes efter stk. 3 eller efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

Stk. 2. Verserende sager om ansøgning om godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel med et eller flere aktivstoffer, der er optaget på bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, hvor ansøgning er indsendt inden den 14. juni 2011, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler i lovens kapitel 7.

Stk.3. Sager om ændring eller tilbagekaldelse af godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt før den 14. juni 2011, behandles efter de hidtil gældende regler i lovens kapitel 7, hvis ændringen eller tilbagekaldelsen sker som følge af, at

- 1) aktivstoffet er blevet optaget på bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, eller
- 2) aktivstoffet er blevet godkendt i henhold til art. 80, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

Stk. 4. Ved ansøgninger om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende aktivstoffer, der er opført på bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, eller aktivstoffer, der er godkendt i henhold til art. 80, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, finder § 35 a fortsat anvendelse på oplysninger om disse aktivstoffer i følgende perioder:

- 1) For en periode på fem år fra optagelses- eller godkendelsesdatoen for aktivstoffer, der er omfattet af artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF.
- 2) For en periode på ti år fra optagelses- eller godkendelsesdatoen for aktivstoffer, der ikke fandtes på markedet i EU den 26. juli 1993.
- 3) For en periode på fem år fra datoen for fornyelse af optagelsen eller fornyelse af godkendelsen for aktivstoffer, hvis optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF udløber, før den 24. november 2011. I disse tilfælde finder § 35 a kun anvendelse på data, der er nødvendige for fornyelse af godkendelsen, og for hvilke det senest denne dato er blevet bekræftet, at de er i overensstemmelse med principperne for god laboratoriepraksis.

Bilag 1

»Bilag 2

Liste A

Biocidmidler, der ikke må sælges eller anvendes i Danmark.

Biocidmidler, indeholdende aktivstoffet:

Dichlorvos (mod insekter)²

Liste B

Aktivstoffer, som det er forbudt at markedsføre eller anvende i biocidmidler eller grupper heraf i henhold til international forpligtelse eller aftale:«

² Afgørelsen, som er notificeret i overensstemmelse med direktiv 98/34/EF, der kodificerer informationsproceduren i direktiv 83/189/EØF, er truffet under henvisning til følgende biocidmidler:

dichlorvos: Vapona Strip;)

bis(tributyltin)oxid: Sigmatox Grundingsolie, Vacsol 2159, Vacsol 2158, Vacsol 2157, Vacsol 2151, Konvac vacuumimprægneringsvæske 6106-2000, Intra Grundingsolie, Solignum Grundingsolie, ColVac Høj, ColVac Lav og Bridex 20.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund for lovforslaget	12
2. Forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler	12
3. Rammedirektiv om bæredygtig anvendelse af pesticider	13
3.1 Udarbejdelsen af nationale handlingsplaner	14
3.2 Måling af fremskridt	15
3.3 Uddannelse af professionelle brugere, distributører og rådgivere	15
3.4 Anvendelsesbegrænsninger på bestemte områder	16
3.5 Udbringning fra luftfartøjer	17
4. Klassificeringsforordningens definition af og terminologi for stoffer og blandinger af to eller flere stoffer	17
5. Lovforslagets hovedindhold	18
5.1 Ændringer som følge af plantebeskyttelsesmiddelforordningen	18
5.1.1 Gældende ret	18
5.1.2 Lovforslaget	18
5.2 Ændringer som følge af rammedirektivet om bæredygtig anvendelse af pesticider	19
5.2.1 Gældende ret	19
5.2.1.1 Nationale handlingsplaner	19
5.2.1.2 Uddannelse af professionelle brugere, distributører og rådgivere	19
5.2.1.3 Anvendelsesbegrænsninger på bestemte områder	20
5.2.1.4 Udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer	21
5.2.2 Lovforslaget	22
5.2.2.1 Nationale handlingsplaner	22
5.2.2.2 Uddannelse af professionelle brugere, forhandlere og rådgivere	22
5.2.2.3 Anvendelsesbegrænsninger på bestemte områder	23
5.2.2.4 Udbringning fra luftfartøjer	24
5.3 Ændringer som følge af klassificeringsforordningen	25
5.4. Præcisering af videnskabsministerens ressortområde	25
6. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	25
7. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	26
8. De administrative konsekvenser for borgerne	27
9. De miljømæssige konsekvenser	27
10. Forholdet til EU-retten	27
11. Hørte myndigheder og organisationer	28
12. Sammenfattende skema	28

1. Indledning og baggrund for lovforslaget

Baggrunden for lovforslaget er en ajourføring af lov om kemiske stoffer og produkter (herefter kemikalieloven), der tager højde for den nye forordning om plantebeskyttelsesmidler, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (herefter benævnt plantebeskyttelsesmiddelforordningen) samt terminologien i andre EU-forordninger om klassificering og registrering af kemikalier og implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (rammedirektivet).

Plantebeskyttelsesmiddelforordningen og rammedirektivet er en del af en samlet EU-pakke om markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler (kaldet temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider). De øvrige elementer i pakken er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1185/2009 af 25. november 2009 om statistik over pesticider og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF af 21. oktober om ændring af direktiv 2006/42/EF for så vidt angår pesticidudbringningsmaskiner. For så vidt angår de to sidste nævnte EU-retsakter, giver disse ikke anledning til ændringer af kemikalieloven.

Lovforslaget har til formål at ophæve reglerne om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven. Desuden ophæves implementeringen af Rådets direktiv 79/117/EØF af 21. december 1978 om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer (herefter benævnt forbudsdirektivet) og Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (herefter benævnt plantebeskyttelsesmiddeldirektivet). Forbudsdirektivets og plantebeskyttelsesmiddeldirektivets regler er blevet ophævet, og reglerne er erstattet af nye regler i plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Plantebeskyttelsesmiddelforordningen indebærer bl.a., at produkter fortsat skal godkendes i medlemsstaterne.

Plantebeskyttelsesmiddeldirektivet indførte en harmoniseret godkendelsesordning for plantebeskyttelsesmidler, der sikrer, at plantebeskyttelsesmidler kun markedsføres og anvendes i EU, hvis de er officielt godkendte, og det er sikkert, at de anvendes korrekt under hensyntagen til principperne for god plantebeskyttelsespraksis og for integreret bekæmpelse af skadegørere. Plantebeskyttelsesmiddeldirektivet blev gennemført i dansk ret dels i kemikalieloven og dels i regler i bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler, som er fastsat med hjemmel i kemikalieloven. Forbudsdirektivet indebærer, at en række oplistede aktivstoffer ikke må markedsføres og anvendes i medlemsstaterne og er gennemført i kemikalieloven.

2. Forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

I henhold til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet fremlagde Kommissionen i 2001 en statusrapport om direktivet, og på den baggrund anmodede Rådet og Europa-Parlamentet Kommissionen om at revidere direktivet, ligesom de pegede på en række punkter, som de ønskede, at Kommissionen skulle se nærmere på. Det drejede sig blandt andet om gentagelse af forsøg og undersøgelse med hvirveldyr og øget harmonisering og forbedret arbejdsdeling mellem medlemslandene. I 2006 fremlagde Kommissionen for første gang et konkret forslag til en plantebeskyttelsesmiddelforordning.

Reglerne om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler overgår fra plantebeskyttelsesmiddeldirektivet til plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Plantebeskyttelsesmiddelforordningen regulerer – ligesom plantebeskyttelsesmiddeldirektivet – godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, markedsføring, anvendelse og kontrol heraf, og de

overordnede grundlæggende principper i reguleringen er de samme som i plantebeskyttelsesmiddeldirektivet.

Det centrale i plantebeskyttelsesmiddelforordningen er ligesom i plantebeskyttelsesmiddeldirektivet, at aktivstoffer godkendes centralt i EU, og at midler, også kaldet produkter, godkendes nationalt. Et plantebeskyttelsesmiddel består af et eller flere aktivstoffer og en række hjælpestoffer. Aktivstoffet er det stof, der specifikt retter sig mod skadegørere, dvs. insekter, svampesygdomme, uønskede planter mv. Hjælpestofferne er safeners, synergister, overfladeaktive stoffer, opløsningsmidler mv. Disse stoffer er nærmere defineret i forordningen og har ikke været reguleret under plantebeskyttelsesmiddeldirektivet eller i de danske regler. I forordningen indføres krav til, at safeners og synergister skal godkendes i EU på linje med aktivstoffer, og der indføres en negativliste for hjælpestoffer. Endvidere indføres der krav til, at adjuvanter, som ikke er plantebeskyttelsesmidler, men som tilsættes sprøjtevæsken sammen med plantebeskyttelsesmidler, skal være godkendt nationalt i henhold til plantebeskyttelsesmiddelforordningens regler.

De aktivstoffer, der er vurderet i EU i henhold til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet og optaget på direktivets positivliste og derfor kan markedsføres i midler i EU, indføres i en forordning udstedt i medfør af plantebeskyttelsesmiddelforordningen og betragtes derfor som vurderet og godkendt i medfør af forordningen. Plantebeskyttelsesmidler godkendt efter plantebeskyttelsesmiddeldirektivet betragtes som godkendt i henhold til reglerne i plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Godkendelsen af plantebeskyttelsesmidler skal fremover fortsat ske nationalt i medlemsstaterne, men der skal i højere grad ske en arbejdsdeling i forbindelse med de tekniske vurderinger af midlernes effektivitet og påvirkning af miljø og sundhed. Det indebærer, at EU inddeles i tre zoner, og en medlemsstat (referencemedlemsstaten) i zonen vurderer midlet for hele zonen, hvorefter de enkelte medlemsstater efterfølgende godkender midlet eller afviser at godkende det på baggrund af referencemedlemsstatens vurdering. Det er endvidere muligt for alle lande at fastsætte risikobegrænsende foranstaltninger, som er nødvendige, for at der kan ske sikker anvendelse af midlet i medlemsstaten, f.eks. afstandskrav til vandløb.

Forbudsdirektivet opremser en række aktivstoffer, som er forbudt at markedsføre eller anvende i bekæmpelsesmidler eller grupper heraf. De aktivstoffer, der findes i forbudsdirektivet, er implementeret i kemikalieloven, i bilag 2, liste B, som også foreslås ændret på grund af plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Plantebeskyttelsesmiddelforordningen indeholder en overgangsordning mellem plantebeskyttelsesmiddeldirektivet og plantebeskyttelsesmiddelforordningen. I overgangsperioden gælder dele af plantebeskyttelsesmiddeldirektivets regler om procedurer og kriterier for vurdering af en række aktivstoffer samt for vurderingen af visse ansøgninger om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, som medlemsstaterne har modtaget inden den 14. juni 2011. Overgangsordningen giver desuden medlemsstaterne mulighed for at opretholde regler, som medlemslandene måtte have indført nationalt vedrørende stoffer, som tidligere ikke var omfattet af godkendelsesordningen. Danmark har ikke haft særlige nationale godkendelsesprocedurer for disse stoffer, hvorfor overgangsreglerne på dette punkt ikke er relevante for Danmark, og ingen betydning har for de foreslåede lovændringer.

3. Rammedirektiv om bæredygtig anvendelse af pesticider

Rammedirektivet angiver en ramme for anvendelsen af pesticider (bekæmpelsesmidler) i EU og har til formål at sikre en bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler ved at mindske risici og virkninger for menneskers sundhed og miljøet. Dette skal gøres ved at fremme anvendelsen af

integreret bekæmpelse af skadegørere og brugen af alternative metoder eller teknikker, såsom ikke-kemiske alternative til plantebeskyttelsesmidler. Rammedirektivet regulerer i dag alene plantebeskyttelsesmidler, jf. direktivets artikel 2, stk. 1. Det fremgår imidlertid af præamblen (nr. 2), at det er planen, at direktivets anvendelsesområde med tiden også skal omfatte biocidholdige produkter.

Rammedirektivet angiver en række tiltag, der skal bidrage til, at risici for mennesker og miljøet ved anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler minimeres.

En del af disse tiltag er allerede gennemført i dansk ret gennem love og bekendtgørelser. Herunder bekendtgørelse nr. 557 af 9. juni 2009 om undervisning og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. for erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler, (undervisningsbekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 268 af 31. marts 2009 om påfyldning og vask m.v. af sprøjter til udbringning af plantebeskyttelsesmidler. Der er dog enkelte bekendtgørelser, der skal ændres, herunder undervisningsbekendtgørelsen, ligesom der kræves enkelte ændringer af loven og udmøntninger heraf i form af eventuelle nye bekendtgørelser, for at rammedirektivet er implementeret fuldt ud.

Et af de elementer i rammedirektivet, som foreslås gennemført med dette lovforslag, er udarbejdelsen af nationale handlingsplaner med henblik på at sikre en bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og dermed reducere de risici for sundhed og miljø, der måtte opstå på grund af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler. Endvidere stiller direktivet som noget nyt krav om certifikater til ansatte hos distributører, ligesom rådgivere, distributører og professionelle brugere skal have adgang hertil. Endelig fastlægger rammedirektivet, at brugen af plantebeskyttelsesmidler skal nedbringes til et minimum eller forbydes på nærmere angivne områder, ligesom der er krav om forbud mod flysprøjtning, dog med adgang til at søge om godkendelse heraf på en række vilkår.

3.1 Udarbejdelsen af nationale handlingsplaner

Artikel 4 i rammedirektivet stiller krav om, at medlemsstaterne vedtager nationale handlingsplaner, der fastsætter kvantitative målsætninger, mål, foranstaltninger, tidsplaner og indikatorer for nedbringelse af risici og virkninger for menneskers sundhed og miljøet i forbindelse med anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. Disse planer skal efter artikel 4, stk. 2, revideres mindst hvert femte år. Det er formålet med disse foranstaltninger, at de skal tilskynde til udvikling og indførelse af integreret bekæmpelse af skadegørere og af alternative metoder eller teknikker med henblik på at nedbringe afhængigheden af plantebeskyttelsesmidler. Dette følger ligeledes af direktivets artikel 14, stk. 5. Der er yderligere krav om, at medlemsstaterne i handlingsplanerne fastsætter indikatorer for overvågning af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder særligt problematiske aktivstoffer, og fastsætter frister og mål for reduktion af anvendelsen af disse stoffer, især når det er en hensigtsmæssig måde til at opfylde direktivets overordnede målsætninger om at nedbringe risici. Det fremgår endvidere af artikel 10 i direktivet, at medlemsstaterne i deres nationale handlingsplaner kan medtage bestemmelser om information til personer, der kan blive eksponeret for aerosolspredning, dvs. luftbårne partikler.

Handlingsplanerne skal senest den 14. december 2012 meddeles Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Væsentlige ændringer i handlingsplanerne skal meddeles Kommissionen uden unødigt forsinkelse.

Af direktivets artikel 4, stk. 5, fremgår det, at artikel 2 i direktiv 2003/35/EF om offentlig deltagelse finder anvendelse på udarbejdelse og ændring af nationale handlingsplaner. Direktiv 2003/35/EF, der er en opfølgning på Århus-konventionens artikel 7 har til formål at give

offentligheden mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne, og som myndighederne kan tage hensyn til, således at ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen fremmes og offentlighedens opmærksomhed omkring miljøspørgsmål og dens støtte til beslutningerne øges. Rammedirektivet forpligter således til at sikre, at offentligheden tidligt og på en effektiv måde har mulighed for at deltage i udarbejdelse af og ændringer i de nationale handleplaner.

3.2 Måling af fremskridt

Det fremgår af direktivets artikel 15, stk. 2, at medlemsstaterne beregner indikatorer til at vurdere risikoen ved plantebeskyttelsesmidler for menneskers sundhed og/eller miljøet sammen med andre relevante data og kortlægger tendenserne i anvendelsen af visse aktivstoffer. Yderligere indkredser medlemsstaterne også prioriterede emner såsom aktivstoffer, afgrøder, regioner og praksis, der kræver særlig opmærksomhed eller god praksis, der kan tjene som forbillede for at nå direktivets overordnede mål. Disse forpligtelser foreslås gennemført ved at indarbejde de omtalte vurderinger i den nationale handlingsplan.

Ifølge art. 15, stk. 3, meddeler medlemsstaterne Kommissionen og de andre medlemsstater resultaterne af disse vurderinger og stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden.

Overordnet er der tale om en forpligtelse for medlemsstaterne til at måle de fremskridt, der gøres for at mindske risikoen ved og de negative virkninger af bekæmpelsesmidler for menneskers sundhed og miljøet. Af egnede midler hertil nævnes harmoniserede risikoindikatorer, som tænkes fastlagt på fællesskabsplan. Ved risikoindikator forstås resultatet af en beregningsmetode, der anvendes til at vurdere risikoen ved plantebeskyttelsesmidler for menneskers sundhed og/eller miljøet, jf. direktivets art. 3, nr. 7.

3.3 Uddannelse af professionelle brugere, distributører og rådgivere

Rammedirektivets artikel 5 og 6 stiller krav om, at medlemsstaterne sørger for, at alle professionelle brugere, distributører og rådgivere har adgang til passende uddannelse om de potentielle risici for menneskers sundhed og miljøet og til egnede foranstaltninger til at mindske disse risici mest muligt. Der stilles hertil krav om, at der indføres certifikatorordninger for at have uddannelse eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler.

Bestemmelserne medfører som anført ovenfor således, at alle professionelle brugere, distributører og rådgivere får en ret til adgang til passende uddannelse i relation til bekæmpelsesmidler.

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 2, at medlemsstaterne senest den 14. december 2013 skal indføre certifikatorordninger for professionelle brugere, distributører og rådgivere og udpeger de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for deres gennemførelse. Certifikaterne skal som et minimum dokumentere, at de professionelle brugere, distributørerne og rådgiverne har erhvervet fyldestgørende viden om de emner for uddannelse, der er beskrevet i direktivets bilag 1, enten ved at følge en uddannelse eller på anden vis. Uddannelsen skal bl.a. omfatte al relevant lovgivning om bekæmpelsesmidler og anvendelsen heraf, eksistensen af forfalskede bekæmpelsesmidler og metoder til at identificere sådanne produkter samt de farer og risici, der er forbundet med bekæmpelsesmidler. Certifikatorordningerne skal yderligere indeholde krav og procedurer for tildeling, fornyelse og inddragelse af certifikater.

Direktivet stiller en række krav til salg af bekæmpelsesmidler. Efter artikel 6, stk. 1, skal distributører således have tilstrækkeligt mange ansatte, der besidder et uddannelsescertifikat, som kan stå til rådighed på salgstidspunktet for at kunne give kunderne fyldestgørende oplysninger om anvendelsen af bekæmpelsesmidler, sundheds- og miljørisici samt sikkerhedsforskrifter vedrørende de pågældende produkter. Dette krav skal være gennemført i branchen senest den 14. december 2015. Efter artikel 6, stk. 2, er der også krav om, at der kun må ske salg af bekæmpelsesmidler godkendt til professionelt brug til personer, der er i besiddelse af et certifikat. Hvis der sælges bekæmpelsesmidler til ikke professionelle brugere, er der i artikel 6, stk. 3, yderligere krav om, at der stilles generelle oplysninger til rådighed om risici for menneskers sundhed og miljøet ved anvendelse af bekæmpelsesmidler, herunder information om farer, eksponering og sikker bortskaffelse.

Mikrodistributører, der kun sælger produkter til ikke-erhvervsmæssig brug, kan undtages fra kravet om at have tilstrækkeligt mange ansatte, der har uddannelsescertifikat, hvis de ikke sælger pesticidformuleringer, der er klassificeret som giftige, meget giftige, kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater.

3.4 Anvendelsesbegrænsninger på bestemte områder

Rammedirektivets artikel 12 stiller krav om, at medlemsstaterne under behørigt hensyn til de nødvendige krav til hygiejne og offentlig sundhed samt biodiversitet eller resultaterne af relevante risikovurderinger skal sikre at brugen af bekæmpelsesmidler nedbringes til minimum eller forbydes i specifikke områder. Det skal ske ved passende foranstaltninger for risikohåndtering. Der skal i første omgang overvejes anvendelse af lavrisiko plantebeskyttelsesmidler, som defineret i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, og foranstaltninger til biologisk bekæmpelse. Der skal i den forbindelse tages hensyn til de nødvendige krav til offentlig hygiejne og offentlig sundhed samt biodiversitet eller resultaterne af relevante risikovurderinger.

De ”specifikke områder” omfatter områder, der bruges af offentligheden, eller hvor der er risiko for, at udsatte grupper vil blive udsat for en skadelig eksponering fra bekæmpelsesmidler, hvis der ikke indføres særlige regler på området. Udsatte grupper er defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1107/2009 som personer, der kræver særlige hensyn i forbindelse med vurderingen af plantebeskyttelsesmidlers akutte og kroniske sundhedsvirkninger. Disse omfatter gravide og ammende kvinder, ufødte børn, spædbørn og børn, ældre og arbejdstagere samt lokale beboere, som over længere tid er stærkt eksponeret for bekæmpelsesmidler.

”Specifikke områder” er ligeledes de beskyttede områder, som er defineret i direktiv 2000/60/EF (vandrammedirektivet) eller andre områder, der er udpeget med henblik på indførelse af de nødvendige bevaringsforanstaltninger i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF (fuglebeskyttelsesdirektivet) og direktiv 92/43/EØF (habitatdirektivet).

Endelig er nyligt behandlede områder, der anvendes af eller er tilgængelige for personer i landbruget ligeledes omfattet af direktivets begreb ”specifikke områder”.

Der er således krav om, at der udpeges områder, hvor der enten ikke må finde anvendelse af bekæmpelsesmidler sted, eller hvor der kun må finde en begrænset anvendelse af bekæmpelsesmidler sted. På de arealer, hvor der kun må ske en begrænset anvendelse af bekæmpelsesmidler, kan dette f.eks. ske ved at indføre restriktioner om, at der kun må anvendes visse plantebeskyttelsesmidler, der udgør en meget lav risiko for menneskers sundhed og for miljøet. I forbindelse med udpegnings af arealer, hvor der skal ske en særlig indsats for at reducere

anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, kan der tages højde for, hvor stort forbruget af plantebeskyttelsesmidler er, og hvilke typer plantebeskyttelsesmidler der anvendes på arealerne. Dette skal ske under hensyntagen til modstående hensyn, eksempelvis offentlig hygiejne og sundhed, jf. ovenfor.

3.5 Udbringning fra luftfartøjer

Rammedirektivets artikel 9 stiller krav om, at der indføres et forbud mod flysprøjtning (vingefly og helikoptere). Direktivet giver dog mulighed for at fravige fra forbuddet, hvis der ikke er brugbare alternativer, eller hvis der er klare miljø- eller sundhedsmæssige fordele herved. Flysprøjtning kan dog ikke tillades i umiddelbar nærhed af beboelsesområder.

Direktivet stiller en række yderligere betingelser, herunder at de anvendte plantebeskyttelsesmidler og den ansøgende virksomhed skal være godkendt til flysprøjtning, sprøjteføreren skal efter en overgangsperiode have et certifikat som omtalt i afsnit 3.3 ovenfor, og flyet skal have udstyr, der opfylder bedst tilgængelig teknik (BAT). Dette er et krav fra og med 2013. Hvis det område, der skal sprøjtes, befinder sig i umiddelbar nærhed af offentligt tilgængelige arealer, skal der endvidere fastsættes krav til risikostyringsforanstaltninger til varetagelse af sundhedsmæssige hensyn.

En ansøgning skal indeholde en sprøjteplan, ledsaget af dokumentation for, at betingelserne for en dispensation opfyldt, og sprøjteplanen skal godkendes. Flysprøjtning i overensstemmelse med en sprøjteplan skal endvidere anmeldes inden for en nærmere fastsat frist med oplysninger om det foreløbige sprøjtetidspunkt, og om de mængder og typer af midler, der skal anvendes. I særlige tilfælde kan der dog indgives enkeltstående anmeldelser om flysprøjtning.

Herudover skal der fastsættes de nødvendige specifikke vilkår for udbringningen, f.eks. om vejrforhold. Hvis det område, der skal sprøjtes, befinder sig i umiddelbar nærhed af offentligt tilgængelige arealer, skal der endvidere fastsættes krav til risikostyringsforanstaltninger til varetagelse af sundhedsmæssige hensyn. Der skal endvidere fastsættes de nødvendige vilkår for at beskytte miljøet i nærheden af det sprøjtede område samt vilkår om underretning af omkringboende m.v.

Endelig stiller direktivet krav om, at der skal føres et register over sprøjteplaner og anmeldelser, ligesom de relevante oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden.

4. Klassificeringsforordningens definition af og terminologi for stoffer og blandinger af to eller flere stoffer

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (herefter klassificeringsforordningen) trådte i kraft i januar 2009, men er først fuldt gennemført i 2015, hvor den ophæver de eksisterende direktiver om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer og blandinger. Farlige stoffer skal senest den 1. december 2010 klassificeres og mærkes efter forordningens regler. Farlige blandinger skal senest den 1. juni 2015 klassificeres og mærkes efter forordningens regler. Det er dog tilladt for producenter og importører at klassificere både stoffer og blandinger efter forordningens regler fra forordningens ikrafttræden.

Forordningen indeholder kriterier for klassificering af stoffer og blandinger af to eller flere stoffer som farlige. Den indeholder endvidere regler for mærkning og emballering af disse. Endelig indeholder forordningen EU's harmoniserede liste over farlige stoffer.

Klassificeringsforordningen definerer et stof som: »stof«: et grundstof og forbindelser heraf, naturligt eller industrielt fremstillet, indeholdende sådanne tilsætningsstoffer, som er nødvendige til bevarelse af stoffets stabilitet, og sådanne urenheder, som følger af fremstillingsprocessen, bortset fra opløsningsmidler, der kan udskilles, uden at det påvirker stoffets stabilitet eller ændrer dets sammensætning.

Klassificeringsforordningen definerer en blanding som: »blanding«: en blanding eller opløsning, der er sammensat af to eller flere stoffer«. Den samme definition af blandinger af stoffer findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (herefter REACH), som er EU's nye kemikaliereregulering, hvor den blev indsat ved klassificeringsforordningen.

Ændringer af terminologi og definitioner samt fareklasser m.v. er sket for at bringe forordningens terminologi og definitioner i overensstemmelse med FN's retningslinjer for et globalt harmoniseret klassificerings- og mærkningssystem, kaldet GHS.

5. Lovforslagets hovedindhold

5.1 Ændringer som følge af plantebeskyttelsesmiddelforordningen

5.1.1 Gældende ret

Reglerne om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler er implementeret i kemikalielovens kapitel 7, og ifølge disse regler skal et plantebeskyttelsesmiddel være godkendt, før det må markedsføres og anvendes i Danmark.

5.1.2 Lovforslaget

Reglerne om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler findes fremover i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, som gælder umiddelbart i Danmark. Lovens bestemmelser i kapitel 7 om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler har derfor ikke længere et selvstændigt indhold og foreslås derfor ophævet, og i stedet foreslås indsat en henvisning til godkendelsesordningen i plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Der findes allerede i lovens § 37 a en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte regler for anvendelsen af forordninger om bekæmpelsesmidler, herunder hvilke myndigheder der skal administrere forordningerne.

Ophævelsen af reglerne om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler i kapitel 7 indebærer desuden en række konsekvensrettelser, hvor der i kemikalielovens øvrige kapitler henvises til reglerne herom. Det bemærkes, at lovens regler om godkendelse af biocidmidler opretholdes.

I kemikalieloven findes en forbudsprocedure for bekæmpelsesmidler, som indebærer, at aktivstoffer eller midler kan opføres på bilag 2 til loven med den konsekvens, at midlet eller aktivstoffet ikke må markedsføres eller anvendes i Danmark. Da plantebeskyttelsesmiddelforordningen fremover betyder, at der umiddelbart gælder et markedsførings- og anvendelsesforbud, hvis et middel ikke er godkendt efter forordningens regler, er der ikke behov for at bevare forbudsproceduren eller den del af bilag 2, der omhandler plantebeskyttelsesmidlerne. Bilag 2 liste B indeholder de aktivstoffer, som fremgår af

forbudsdirektivet, og som ophæves i medfør af plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Det betyder at bilag 2, liste B, også foreslås at udgå for så vidt angår plantebeskyttelsesmidler. Da der stadig kan være behov for nationale forbud for biocider, ændres forbudsproceduren og kemikalielovens bilag 2 ikke for biocider.

Til trods for forbudsprocedurens ophævelse for så vidt angår plantebeskyttelsesmidler kan ministeren efter lovens § 30 træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg, import og anvendelse af bestemte kemiske stoffer eller blandinger. Plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 71 giver for medlemsstaterne mulighed for som en nødforanstaltning at kunne træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. overfor et godkendt plantebeskyttelsesmiddel, hvis der foreligger en åbenbar sandsynlighed for, at det pågældende middel vil udgøre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, jf. art. 69-71. Og ligeledes i situationer ved markedsføring af behandlede frø, jf. art. 49, stk. 3, samt ved hjælpeoffer, der ikke er optaget på plantebeskyttelsesmiddelforordningens negativliste efter den 14. juni 2016, jf. art. 81, stk. 2. § 30 vil derfor give Danmark en national hjemmel til at træffe afgørelse om forbud vedrørende eksempelvis plantebeskyttelsesmidler, hvor denne angår en situation i henhold til plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 49, stk. 3, art. 69-71 eller art. 81, stk. 2.

På baggrund af reglerne i kapitel 7 er der fastsat en række materielle regler i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen om godkendelse og markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. Disse regler vil blive ophævet den 14. juni 2011, medmindre de er omfattet af overgangsordningen.

5.2 Ændringer som følge af rammedirektivet om bæredygtig anvendelse af pesticider

5.2.1 Gældende ret

5.2.1.1 Nationale handlingsplaner

På nationalt niveau er der siden 1986 blevet udarbejdet i alt 4 nationale pesticidhandlingsplaner, hvis formål er at udstikke retningslinjerne for reduktion af plantebeskyttelsesmiddelanvendelsen. Målet i de første pesticidhandlingsplaner har været at reducere plantebeskyttelsesmiddelforbruget. Forbruget er opgjort via indikatoren behandlingshyppighed. Denne indikator angiver, hvor mange gange de dyrkede landbrugsarealer kan behandles med den mængde plantebeskyttelsesmidler, der er solgt i et givet år, hvis de udbringes med en fastsat standarddosering. Målet har været at reducere behandlingshyppigheden. I den politiske aftale om Grøn Vækst er målet justeret, idet der nu ikke længere alene fokuseres på at reducere forbruget af plantebeskyttelsesmidlerne men i højere grad at reducere de skadevirkninger, som plantebeskyttelsesmidlerne potentielt udgør på menneskers sundhed og miljø. En række virkemidler har indgået i flere af handlingsplanerne. Det gælder bl.a. en målrettet indsats i den restriktive godkendelsesordning af plantebeskyttelsesmidler, rådgivning om reduktion i forbruget, overvågning af plantebeskyttelsesmidlernes potentielle udvaskning til grundvandet (kaldet varslingsystem for grundvand) samt forskning i plantebeskyttelsesmidlernes risici overfor miljø og sundhed.

Der er dog ikke i dag en lovfæstet pligt til at udarbejde disse handlingsplaner, ligesom der ikke er lovfæstede regler for indholdet af planerne. Yderligere gælder der ikke en lovfæstet pligt for myndighederne til at inddrage offentligheden ved udarbejdelsen af disse planer.

5.2.1.2 Uddannelse af professionelle brugere, distributører og rådgivere

Den gældende ordning i forhold til uddannelseskra v ved brug af bekæmpelsesmidler omfatter kun erhvervsmæssig anvendelse. Loven indeholder således i § 38 b en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, at erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler kun må foretages af personer med bevis for at have modtaget undervisning i miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler.

Med hjemmel i den gældende § 38 b kan ministeren fastsætte nærmere regler om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af undervisningsbeviset, men der er ikke hjemmel til at fastsætte regler, hvorefter et bevis kan opnås, hvis man uden at følge en uddannelse på anden vis kan dokumentere, at man har erhvervet fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler, som direktivet åbner mulighed for.

Reglerne om uddannelse og bevis er fastsat i bekendtgørelse nr. 557 af 9. juni 2009 om undervisning og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. for erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler (undervisningsbekendtgørelsen). Undervisningsbekendtgørelsen stiller krav om, at erhvervsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler kun må foretages af personer, der er i besiddelse af et sprøjtecertifikat eller et sprøjtebevis. Desuden kræver bekendtgørelsen, at personer, der er i besiddelse af et sprøjtecertifikat eller -bevis skal gennemføre et opfølgingskursus hvert fjerde år fra de har fået udstedt et certifikat eller bevis. Det følger af undervisningsbekendtgørelsens §§ 8 og 9, at det er uddannelsesstederne, der forestår udstedelse af henholdsvis certifikater og beviser. Dette sprøjtecertifikat eller -bevis kan kun modtages efter at have gennemført nærmere specificeret undervisning eller kursus. I praksis tilbydes uddannelsen ligeledes rådgivere.

Der er ikke i dag hjemmel til at fastsætte regler om adgang til passende uddannelse for distributører eller for rådgivere. Der er heller ikke hjemmel til at kræve, at distributører skal have en uddannelse m.v., eller at begrænse salg af bekæmpelsesmidler godkendt til professionelt brug til personer, der besidder et uddannelsesbevis. Den gældende bemyndigelse giver endvidere ikke mulighed for at fastsætte regler om, hvilke generelle oplysninger der skal stilles til rådighed om risici for menneskers sundhed og miljøet ved anvendelse af bekæmpelsesmidler i forbindelse med salg til ikke professionelle brugere.

5.2.1.3 Anvendelsesbegrænsninger på bestemte områder

Plantebeskyttelsesmidler bliver i dag godkendt efter retningslinjerne i direktiv 91/414 EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, hvilket direktiv er implementeret i kemikalieloven og bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler. Proceduren, der pr. 14. juni 2011 bliver videreført i plantebeskyttelsesmiddelforordningen er beskrevet ovenfor under pkt. 2. Når produkterne er godkendte i det enkelte medlemsland, kan der fastsættes vilkår for anvendelsen. Dette kan eksempelvis være for, hvor ofte plantebeskyttelsesmidlet må bruges, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal iagttages i forbindelse med brugen o.l.

Hvis et plantebeskyttelsesmiddel i øvrigt viser sig at være så farligt for menneskers sundhed og for miljøet, at det ikke er forsvarligt at have det på markedet er der i kemikalielovens kapitel 6 hjemmel til at fjerne midlet fra markedet inden for de EU-retlige rammer. Der henvises herom til afsnit 5.1.2 ovenfor. Der er således ikke hjemmel til at forbyde brugen af bekæmpelsesmidler på nærmere angivne områder, medmindre det er begrundet i en miljø- eller sundhedsmæssig risikovurdering, og da skal midlerne være klassificeret som farlige eller meget farlige.

For at leve op til rammedirektivets bestemmelser er der derfor behov for at indføre restriktioner i forbruget af plantebeskyttelsesmidler uagtet konklusionen i den faglige risikovurdering, der ligger til grund for midlernes godkendelse. Dermed vil det blive muligt at

træffe passende foranstaltninger for at minimere risikoen ved anvendelsen af de godkendte midler på arealer, der bruges af offentligheden eller udsatte grupper.

Der har siden 1987 i kemikalielovens § 38 a været mulighed for, at ministeren kunne fastsætte regler med henblik på at nedsætte det samlede forbrug af godkendelsespligtige stoffer og produkter. Bestemmelsen kan efter forarbejderne alene anvendes på marginaljord, hvilket er jord med en ringe jordbrugsmæssig værdi. Bemyndigelsen, der aldrig har været udnyttet, giver således ikke den nødvendige hjemmel til at regulere brugen af plantebeskyttelsesmidler på arealer, der anvendes af offentligheden eller arealer, der bruges af udsatte grupper, jf. rammedirektivets artikel 12, litra a.

Der findes dog i Danmark allerede på nuværende tidspunkt en vis regulering af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler på offentlige arealer, hvilket vil sige arealer ejet af kommunerne, regionerne eller staten. Disse arealer er omfattet af Aftalen mellem Miljøministeren og det offentlige om udfasning af brugen af plantebeskyttelsesmidler på offentlige arealer, der har været virksom siden 1998, og senest er ændret i 2007 med Aftale om fortsat afvikling af brugen af plantebeskyttelsesmidler på offentlige arealer. Målet med aftalen er, at der på trods af en udvikling i den rigtige retning fortsat arbejdes på at afvikle brugen af plantebeskyttelsesmidler på offentlige arealer for derved at begrænse risikoen for grundvandsforurening og beskytte natur og menneskers sundhed. Aftalen omhandler dog ikke plantebeskyttelsesmidler, som det er tilladt at anvende på økologiske arealer og midler til brug for bekæmpelse af den invasive art Kæmpe Bjørneklo. Aftalen har medført, at det offentliges plantebeskyttelsesmiddelforbrug er reduceret betragteligt. Der er således allerede sket en væsentlig reduktion i brugen af plantebeskyttelsesmidler på disse arealer, hvorfor udstedelse af nye regler ikke vil være meget indgribende i forhold til det allerede eksisterende. Der er dog tale om en frivillig aftale og ikke egentligt retligt bindende regler, hvorfor aftalen ikke retligt kan håndhæves. Der er derfor behov for at indføre bindende regler.

De golfbaner, der er organiseret under Dansk Golf Union, er ligeledes reguleret af en frivillig aftale (Aftale mellem Dansk Golf Union, miljøministeren og Kommunernes Landsforening om at afvikle brugen af plantebeskyttelsesmidler i golfklubber). Golfaftalen er indgået i 2005. Hensigten med denne aftale er ligeledes at regulere forbruget af plantebeskyttelsesmidler i forbindelse med driften af golfbanerne, og det endelige mål med aftalen er en udfasning af brugen af plantebeskyttelsesmidler på golfbaner i Danmark. Aftalen indeholder et delmål, som er en reduktion i plantebeskyttelsesmiddelforbruget på 75 % med udgangen af 2008. Heller ikke denne aftale omfatter plantebeskyttelsesmidler, der kan anvendes i overensstemmelse med regler om økologisk jordbrugsproduktion, og også her er det muligt at anvende plantebeskyttelsesmidler mod Kæmpe Bjørneklo. Endvidere indeholder aftalen nogle retningslinjer om muligheden for at anvende plantebeskyttelsesmidler i forbindelse med nyanlæggelse af golfbaner, pletvis behandling mv. Endvidere forpligter Dansk Golf Union sig til at støtte golfklubberne i at udarbejde grønne regnskaber og Dansk Golf Union er forpligtet til at fremme vidensdeling golfklubberne imellem, hvad angår anvendelse af alternative metoder til bekæmpelse af skadevoldere. Der er dog tale om en frivillig aftale og ikke egentligt retligt bindende regler, hvorfor aftalen ikke retligt kan håndhæves. Der er derfor også her behov for at indføre bindende regler.

5.2.1.4 Udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer

Udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer er i dag reguleret af bekendtgørelse nr. 185 af 15. april 1981 om udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer med senere ændringer. Bekendtgørelsen indeholder regler om, hvilke stoffer der må anvendes, til hvilke formål og på hvilke vilkår. Der er ligeledes krav om mindste arealer og afstandskrav, krav om at virksomheden

skal godkendes, og at piloten har en godkendelse fra Statens luftfartsvæsen og visse indberetningskrav.

Udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer anvendes ikke i Danmark i dag og har ikke været anvendt i mange år.

5.2.2 Lovforslaget

5.2.2.1 Nationale handlingsplaner

Der foreslås med henblik på at gennemføre direktivets artikel 4, artikel 14, stk. 3 og artikel 15, stk. 3 indsat en ny bestemmelse (ny § 44 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 44) i loven, hvorefter miljøministeren forpligtes til at udarbejde en national handlingsplan om plantebeskyttelsesmidler og til at revidere denne mindst hvert femte år. Der er tale om en kodificering af gældende praksis. I bestemmelsen foreslås der indarbejdet en bemyndigelse til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse ved udarbejdelse og revision af planerne.

5.2.2.2 Uddannelse af professionelle brugere, forhandlere og rådgivere

Der foreslås en ny bemyndigelse indsat i loven, (§ 38 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 34), således at miljøministeren fremover kan fastsætte regler om bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler.

Herved ændres den gældende regel om, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssig anvendelse kun må foretages af personer med bevis for at have modtaget undervisning således, at ministeren også kan fastsætte regler om, at bevis også kan modtages på baggrund af på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler. Bemyndigelsen i forhold til erhvervsmæssig anvendelse er ikke et krav efter direktivet, der alene stiller krav om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionelt brug begrænses til personer, der besidder et certifikat for at have modtaget undervisning eller på anden vis have opnået fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler (se nedenfor vedrørende den foreslåede § 38 b, stk. 5).

Herudover foreslås ligeledes en bemyndigelse i § 38 b, stk. 1, således at miljøministeren kan fastsætte regler om bevis i forhold til distributører. Bestemmelsen tilsigter at give hjemmel til at fastsætte regler i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 2 og artikel 6, stk. 1.

Det er tanken at fastsætte regler om såvel grundlæggende som supplerende uddannelse med henblik på erhvervelse og ajourføring af viden alt efter behov. Et tilstrækkeligt antal ansatte hos distributører skal besidde et certifikat eller bevis som beskrevet ovenfor ved enten at have fulgt uddannelse eller kursus eller på anden vis, at have opnået fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler. På den måde sikres tilegnelse af fyldestgørende viden om en række emner, herunder relevant lovgivning om plantebeskyttelsesmidler, eksistensen og risiciene ved forfalskede produkter, de farer og risici, der er forbundet med plantebeskyttelsesmidler, idet der tages hensyn til deres forskellige roller og ansvarsområder, jf. direktivets bilag 1 om uddannelsesemner. Det foreslås endvidere, at § 38 b udvides med et nyt stykke 2, (jf. lovforslagets § 1, nr. 35) hvorefter uddannelsesstederne forpligtes til at give rådgivere og distributører adgang til undervisning samt adgang til at modtage bevis for at have modtaget en sådan undervisning eller på anden vis erhvervet sig fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler. Der er både tale om

grundlæggende som supplerende uddannelse med henblik på erhvervelse og ajourføring alt efter behov. Bestemmelsen sikrer gennemførelsen af direktivets artikel 5, stk. 1 og 2.

Den nærmere regulering af krav til bevis samt adgang til passende uddannelse for distributører og rådgivere foreslås at ske ved en ændring af bekendtgørelse nr. 557 af 9. juni 2009 om undervisning og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. for erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler.

Det er tanken, at det som hidtil er uddannelsesstederne, der forestår udstedelsen af beviser for at have at have modtaget undervisning. (Se herom afsnit 5.2.1.2). For så vidt angår udstedelse af beviser for på anden vis end uddannelse at have opnået fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler vil der i forbindelse med udmøntningen blive taget stilling til, hvem der skal forestår udstedelsen af beviser herfor.

Yderligere foreslås det, at lovens § 38 b udvides med et nyt stykke 5 (jf. lovforslagets § 1, nr. 36), hvorefter salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug kun må ske til personer, der besidder et bevis som omtalt ovenfor. Med bestemmelsen gennemføres direktivets artikel 6, stk. 2.

Endelig foreslås der med lovforslagets § 1, nr. 12, at der indsættes en ny § 22 b i loven, således at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om oplysninger, der skal stilles til rådighed i forbindelse med salg af bekæmpelsesmidler til ikke-erhvervsmæssige brugere. Bestemmelsen muliggør fastsættelse af regler til gennemførelse af direktivets artikel 6, stk. 3. Disse regler tænkes udmøntet i bekendtgørelse nr. 557 af 9. juni 2009 om undervisning og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. for erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler. Det forventes, at der vil blive fastsat regler med krav om at give generelle oplysninger om risici for menneskers sundhed og miljøet ved anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, navnlig om farer, eksponering, forsvarlig opbevaring, håndtering, udbringning og sikker bortskaffelse i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om affald samt med hensyn til lavrisikoalternativer. Det er endvidere hensigten at stille krav om, at bekæmpelsesmiddelproducenten skal stille disse oplysninger til rådighed for distributørerne.

5.2.2.3 Anvendelsesbegrænsninger på bestemte områder

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 33, at lovens § 38 a udvides, således at ministerens bemyndigelse til at udstede regler på området fremover også vil omfatte muligheden for at udstede regler, der begrænser eller forbyder anvendelsen af bekæmpelsesmidler på nærmere angivne områder, der ikke kun omhandler marginaljorder. Det fremgår af direktivets præambel nr. 2, at det er tanken med tiden at udvide direktivets anvendelsesområde til også at omfatte biocidmidler. På denne baggrund foreslås bemyndigelsen formuleret således, at den hjemler en regulering af bekæmpelsesmidler, der begrebsmæssigt tillige omfatter biocidmidler

Forslaget muliggør i overensstemmelse med direktivets artikel 12, stk. 1, litra a, at der nu også kan fastsættes regler med det formål at beskytte mennesker og specielt særligt udsatte grupper, såsom gravide og ammende kvinder, ufødte børn, børn samt ældre, arbejdstagere og personer, der i øvrigt er særligt udsatte for en eksponering af bekæmpelsesmidler, idet disse personer vurderes som særligt påvirkelige af de skadelige effekter bekæmpelsesmidler har på sundheden.

Det er derfor formålet med bemyndigelsesbestemmelsen, at ministeren skal kunne udstede regler vedrørende brugen af bekæmpelsesmidler på arealer med offentlig adgang, eller hvor særligt udsatte grupper færdes. Disse områder er i rammedirektivets artikel 12, stk. 1, litra a, nærmere eksemplificeret som offentlige parker og haver, sportspladser, rekreative områder, skolegårde og legepladser, samt i umiddelbar nærhed af sundhedsfaciliteter. Oprensningen er ikke udtømmende.

Bemyndigelsesbestemmelsen giver mulighed for, at der udstedes regler både med henblik på implementering af rammedirektivet og fremtidige EU-retsakter samt til – med respekt af EU-retten - gennemførelse af rent nationale tiltag, hvor der vurderes at være et behov for at indføre anvendelsesbegrænsninger i brugen af bekæmpelsesmidler på bestemte arealer.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at regulere bekæmpelsesmiddelanvendelsen på landbrugsarealer og andre arealer med jordbrugsmæssige formål samt i private haver.

Bestemmelsen er formuleret, så den med tiden også kan anvendes til at regulere brugen af biocidholdige produkter på givne arealer.

Det forventes, at bemyndigelsen for tiden skal bruges til at indføre anvendelsesbegrænsninger mod brugen af plantebeskyttelsesmidler på arealer, hvor der er offentlig adgang samt på arealer, hvor udsatte grupper færdes, herunder offentlige parker og haver, sportspladser, rekreative områder og omkring skoler, børneinstitutioner og sundhedsfaciliteter. Dette være sig såvel private som offentlige ejede arealer. Bemyndigelsen giver også mulighed for at fastsætte anvendelsesforbud. For nuværende skønnes det dog ikke nødvendigt at indføre et sådant.

Ved udstedelsen af regler for anvendelsesbegrænsning af plantebeskyttelsesmidler, vil der blive taget udgangspunkt i eksisterende viden om, hvilke plantebeskyttelsesmidler der besidder egenskaber, der gør, at deres anvendelse kan forårsage henholdsvis høj eller lav belastning for sundhed og miljø. Der kan dermed fx indføres regler om, at kun de midler, der udgør en lav belastning, må anvendes i specifikke områder.

5.2.2.4 Udbringning fra luftfartøjer

Der foreslås med lovforslagets § 1, nr. 37 indsat en ny § 38 d, som særskilt regulerer adgangen til udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer i overensstemmelse med direktivets artikel 9. Bestemmelsen regulerer dog såvel plantebeskyttelsesmidler som biocider. Der foreslås et generelt forbud mod udbringning fra luftfartøjer (fly og helikoptere), medmindre dette kan ske efter regler om fravigelse af forbuddet, som miljøministeren samtidig bemyndiges til at udstede. I overensstemmelse med direktivet kan der efter den foreslåede bestemmelse kun ske en fravigelse af forbuddet, hvis der ikke er brugbare alternativer, eller der er klare miljø- eller sundhedsmæssige fordele ved en udbringning fra et luftfartøj i forhold til en udbringning fra jorden. Udbringning fra luftfartøjer kan endvidere ikke ske i områder i umiddelbar nærhed af beboelsesområder. Disse bestemmelser gælder også for biocider, uanset direktivet ikke for tiden indeholder en regulering heraf.

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om fravigelsen af forbuddet. Der vil således skulle fastsættes regler, hvorefter der stilles krav til virksomhed, udstyr og bekæmpelsesmidler. Der vil endvidere blive fastsat krav om godkendelse af sprøjteplaner, dokumentationskrav, krav om anmeldelse af sprøjtninger, specifikke vilkår for udbringning, underretning af omboende m.v. Da udbringning fra luftfartøjer ikke i praksis anvendes i Danmark, er det ikke for tiden tanken at fastsætte regler, der fraviger forbuddet i forhold til biocider. Ministeren vil imidlertid, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt, kunne udstede regler, hvorefter udbringning af biocider kan tillades på nærmere angivne vilkår.

Endelig foreslås en bestemmelse om, at der skal føres et register over sprøjteplaner og anmeldelser og om offentliggørelse af visse oplysninger i registeret af betydning for offentligheden.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 37.

5.3 Ændringer som følge af klassificeringsforordningen

I klassificeringsforordningen og REACH kaldes en blanding af kemiske stoffer for en blanding og defineres således: »blanding: en blanding eller opløsning, der er sammensat af to eller flere stoffer«. Den samme definition af blandinger af kemiske stoffer findes nu også i REACH, idet klassificeringsforordningen ændrede terminologien i REACH. Desuden kaldes et kemisk stof blot et stof. Definitionerne af stof og blanding er ligeledes justeret.

I kemikalieloven tales om kemiske stoffer og en blanding af kemiske stoffer kaldes for et kemisk produkt, som defineres i lovens § 3.

Der er ingen realitetsforskel mellem definitionerne i kemikalieloven og klassificeringsforordningen/REACH. Kemikalielovens terminologi og definition bør imidlertid af ordensmæssige grunde bringes i overensstemmelse med den, der anvendes i REACH og klassificeringsforordningen, som er de to væsentligste reguleringer på kemikalieområdet, og som er umiddelbart gældende i Danmark.

Klassificeringsforordningen indfører også nye fareklasser og farekategorier. Frem til 2015 anvendes disse sideløbende med de hidtidige fareklasser m.v.

Der er enkelte regler i kemikalieloven, som henviser til specifikke fareklasser m.v. Her er det derfor nødvendigt at tilføje de nye fareklasser og farekategorier, som (så vidt muligt) svarer til de hidtidige.

Der er ikke foreslået en tilføjelse af de nye fareklasser og farekategorier i kapitel 5 om salg af gifte, idet ministeren har hjemmel i § 27, stk. 2, til at undtage stoffer eller blandinger fra bestemmelserne i kapitel 5 eller yderligere inddrage andre stoffer og blandinger under disse bestemmelser.

5.4. Præcisering af videnskabsministerens ressortområde

Godkendelse af teknologiske serviceinstitutter blev i 2001 henlagt til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, således at godkendelse af disse institutter ikke længere foretages af økonomi- og erhvervsministeren, hvilket foreslås præciseret i loven.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ophævelse og ændringer af kemikalieloven i forbindelse med overgangen til plantebeskyttelsesmiddelforordningen vurderes ikke at have nogle offentlige økonomiske og administrative konsekvenser.

Rammedirektivets gennemførelse forventes ikke at få administrative konsekvenser for staten, kommunerne eller regionerne, da der vil være tale om mindre ændringer i forhold til det eksisterende, herunder at en række bekendtgørelser skal ændres. Rammedirektivet forventes at få begrænsede økonomiske konsekvenser for staten, kommunerne og regionerne.

I forhold til begrænsning eller forbud mod anvendelsen af bekæmpelsesmidler i specifikke områder, vurderes dette i begrænset omfang at få konsekvenser for kommunerne og regionerne, idet der i forvejen er en aftale på området, hvorefter kommunerne skal udfase brugen af bekæmpelsesmidler. Denne aftale har været en succes, idet forbruget af plantebeskyttelsesmidler pga. aftalen er blevet væsentligt reduceret over de seneste år.

Forskellen vil blot være, at når en given hjemmel i kemikalieloven udnyttes, da vil der være tale om bindende regler og ikke som i dag blot en frivillig aftale.

Den samlede omkostning for staten til undervisning af distributører af bekæmpelsesmidler skønnes at udgøre 1,8 mio. kr. fordelt på årene 2012 og 2013, og er finansieret over Grøn Vækst. Undervisningen forventes delvist at blive omfattet af brugerbetaling.

Indførelsen af regler til regulering af plantebeskyttelsesmidler på nærmere angivne arealer vil medføre behov for statsligt tilsyn og kontrol med, at reglerne overholdes. Dette tilsyn vil ske indenfor Miljøstyrelsens økonomiske rammer.

I forbindelse med udstedelsen af en eller flere bekendtgørelser vil der blive foretaget en dybdegående undersøgelse af de økonomiske konsekvenser i forbindelse med et forbud eller en påbudt reduktion af forbruget af plantebeskyttelsesmidler på nærmere definerede arealer.

Ændringen af terminologien og definitionen på et kemisk produkt samt den korrekte henvisning til videnskabsministeren vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

7. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ophævelse og ændringer af kemikalieloven i forbindelse med overgangen til plantebeskyttelsesmiddelforordningen vurderes ikke at have nogle økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Rammedirektivet kan muligvis få visse økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der er ikke truffet endelig beslutning om, hvordan bemyndigelsen til at fastsætte regler for anvendelsesbegrænsning af bekæmpelsesmidler skal udnyttes og præcist, hvilke arealer der skal reguleres, udover at golfbaner vil undergå en regulering. Afhængigt af reglerens udformning kan private ejere af de omhandlede arealer blive økonomisk ramt, hvis der ikke længere må anvendes bekæmpelsesmidler på arealerne, eller hvis mængden der må anvendes bliver begrænset. Dette kan f.eks. blive tilfældet for golfbaner, hvor der udover en regulering af de midler, der må anvendes, forventes fastsat mængdemæssige begrænsninger, som kan medføre behov for alternative (og dyrere) bekæmpelsesforanstaltninger. Samlet vurderes dette dog som mindre økonomiske konsekvenser for erhvervsliv.

Da det endnu ikke præcist vides, hvilke arealer der skal reguleres i denne sammenhæng, er det ikke muligt i forbindelse med indførelsen af bemyndigelsesbestemmelsen i kemikalieloven at komme med et estimat over, hvilke omkostninger dette vil medføre.

En alternativ behandling med bekæmpelsesmidler end den traditionelle brug af konventionelle bekæmpelsesmidler kan desuden medføre økonomiske konsekvenser. Det er dog ikke muligt at angive, hvor store disse bliver, da det afhænger af det pågældende areals beskaffenhed i forhold til beliggenhed, jordbundsforhold m.v.

Forud for udstedelsen af en bekendtgørelse vil der blive udarbejdet en analyse af de økonomiske konsekvenser af en sådan bekendtgørelse.

De foreslåede regler om undervisning af distributører vil medføre en udgift til de kurser, som skal gennemføres. Undervisningen forventes at blive omfattet af brugerbetaling. Det skønnes, at den samlede omkostning for erhvervet vil udgøre 460.000 kr. i løbet af de 6 år Grøn Vækst løber over.

Indførelse af forbud med flysprøjtning vil ikke have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der er i dag ingen, der anvender flysprøjtning i Danmark, og området er allerede reguleret med krav om, at virksomheder der ønsker at foretage udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer både skal have en tilladelse hertil fra Miljøstyrelsen samt fra Statens Luftfartsvæsen.

Lovforslaget forventes ikke at få øvrige administrative omkostninger for erhvervslivet.

8. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil bidrage til at opretholde et højt beskyttelsesniveau med indførelse af nye krav til salg og anvendelse af bekæmpelsesmidler.

Ændringer i lovforslaget som konsekvens af plantebeskyttelsesmiddelforordningen vil ikke i sig selv have miljømæssige konsekvenser. Men overgangen fra de eksisterende regler til plantebeskyttelsesmiddelforordningen vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser, fordi der indføres strengere kriterier for vurdering af aktivstoffer og substitution af særligt problematiske plantebeskyttelsesmidler.

I forhold til gennemførelsen af rammedirektivets krav om regler om uddannelse vil lovforslaget ikke i sig selv ikke indebære miljømæssige konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelsesbestemmelser. Den forventede udmøntning af reglerne om salg og erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler forventes at give en lille reduktion i sundheds- og miljøbelastning fra bekæmpelsesmidler. Lovforslagets regler om, at salg af bekæmpelsesmidler til professionelt brug kun må ske til personer med et certifikat og kravet om information til ikke professionelle brugere forventes at give en lille reduktion i sundheds- og miljøbelastning fra bekæmpelsesmidler.

Herudover vil den forventede udmøntning af hjemlen til at begrænse eller forbyde anvendelse af bekæmpelsesmidler på nærmere angivne arealer kunne give nogle miljømæssige gevinster. Dette gælder eksempelvis det forventede krav om kun at anvende bekæmpelsesmidler, der er vurderet til at udgøre en lav risiko på arealer med offentlig adgang og den forventede mængdemæssige begrænsning på golfbaner.

Forslaget om ændret terminologi har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets ændringer om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler er en konsekvens af at plantebeskyttelsesmiddeldirektivets regler om godkendelse og markedsføring af plantebeskyttelsesmidler nu er ophævet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og at denne erstatter Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

Lovforslaget indeholder regler, der gennemfører artikel 4 og dele af artikel 5, 6, 9, 12, 14 og 15 i direktiv 2009/128/EF om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider.

Den nærmere udformning af bekendtgørelserne om uddannelseskrav og bevis og om flysprøjtning vil skulle indeholde de nødvendige regler som krævet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende nr. L 376 af 27. december 2006, side 36, (Servicedirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22 (anerkendelsesdirektivet).

Ændringen af lovens terminologi er ikke en implementering af EU-regler, men sker blot for at bringe kemikalielovens terminologi i overensstemmelse med to væsentlige kemikalieforordninger (klassificeringsforordningen og REACH).

Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer

[Indføjes efter høring]

12. Sammenfattende skema

<i>(Skemaet udfyldes oversigtligt gerne med talangivelser. Beskrivelser skal ikke gentages)</i>	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
<p>Økonomiske konsekvenser for Stat:</p> <p>Regioner:</p> <p>Kommuner:</p>	<p>Nej</p>	<p>Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser, da Miljøministeriet allerede i dag på ulovbestemt grundlag udarbejder en pesticidhandlingsplan.</p> <p>En udmøntning af bemyndigelsen til at kræve undervisning af distributører af bekæmpelsesmidler forventes at udgøre 1,8 mio. kr. og er finansieret i Grøn Vækst.</p> <p>Tilsynet udføres af Miljøstyrelsen inden for eksisterende rammer.</p> <p>En udmøntning af bemyndigelsen til at begrænse eller forbyde anvendelsen af bekæmpelsesmidler i specifikke områder vurderes kun i meget begrænset omfang at få konsekvenser for kommunerne og regionerne, idet der i forvejen er en aftale på</p>

		<p>området, hvorefter kommunerne skal udfase brugen af plantebeskyttelsesmidler.</p> <p>Forbud mod flysprøjtning har ingen offentlige administrative eller økonomiske konsekvenser.</p>
Administrative konsekvenser for Stat: Regioner: Kommuner:	Nej	Der kan være begrænsede administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner afhængigt af hvordan reglerne om anvendelsesbegrænsning i specifikke områder og kontrollen af disse regler udformes.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	<p>En udmøntning af hjemlen til at begrænse eller forbyde anvendelsen af bekæmpelsesmidler på visse arealer kan medføre udgifter for erhvervslivet. Den samlede omkostning for uddannelse af distributører skønnes at udgøre 460.000 kr. i løbet af de seks år Grøn Vækst løber over.</p> <p>Forbud mod flysprøjtning har ingen økonomiske konsekvenser.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Økonomiske konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne.	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget vil ikke i sig selv have miljømæssige konsekvenser. Men overgangen fra de eksisterende regler til	

	<p>plantebeskyttelsesmiddelforordningen vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser.</p> <p>Nye regler om undervisning af distributører forventes at give en lille reduktion i sundheds- og miljøbelastning fra plantebeskyttelsesmidler. Herudover vil et eventuel reduktion eller forbud mod brugen af bekæmpelsesmidler på nærmere angivne arealer kunne give nogle miljømæssige gevinster. Dette kræver dog, at området for et eventuelt forbud udvides i forhold til de arealer, der er regulerede gennem den eksisterende aftale mellem Miljøministeren og det offentlige om udfasning af brugen af plantebeskyttelsesmidler.</p> <p>Forslaget om forbud mod flysprøjtning og ændret terminologi har ingen miljømæssige konsekvenser.</p>	
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslagets ændringer om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler er en konsekvens af plantebeskyttelsesmiddeldirektivets regler om godkendelse og markedsføring af plantebeskyttelsesmidler bliver ophævet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og at denne erstatter Rådets direktiv 79/117/EØF og direktiv 91/414/EØF.</p> <p>Lovforslaget gennemfører artikel 4 og dele af artikel 5,6, 9, 12, 14 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lovens titel foreslås ændret i overensstemmelse med forslaget om at ændre betegnelserne kemiske stoffer og produkter til stoffer og blandinger, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3. Til tydeliggørelse af, at loven fortsat handler om kemikalier tilføjes i parentes ordet ”kemikalieloven”.

Til nr. 2

Fodnoten til lovens titel revideres, idet henvisninger til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet og forbudsdirektivet samt ændringer af disse direktiver tages ud. Herudover foreslås fodnoten udvidet med en henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1107/2009/EF af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

Til nr. 3

Overalt i loven, hvor ordet »produkter« forekommer, foreslås det erstattet det af ordet »blandinger« i overensstemmelse med forslaget om at benævne en blanding af to eller flere stoffer for en blanding i stedet for som hidtil et kemisk produkt, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 4

Overalt i loven udgår ordet »kemiske« som følge af den foreslåede nye definition af et stof og en blanding, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 5

Overalt i loven, hvor ordet »produktet« forekommer, foreslås det erstattet af ordet »blandingen« i overensstemmelse med forslaget om at benævne en blanding af to eller flere stoffer for en blanding i stedet for som hidtil et kemisk produkt, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 6

Definitionen af og betegnelsen for et stof og en blanding af to eller flere stoffer foreslås bragt i overensstemmelse med klassificeringsforordningen og REACH, jf. de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse ændrer »De Europæiske Fællesskaber forordninger« til »EU-forordninger« på baggrund af Lissabon-traktatens ikrafttræden den 1. december 2009.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse ændrer ordet »fællesskabsretlige« til »EU-retlige« på baggrund af Lissabon-traktatens ikrafttræden den 1. december 2009.

Til nr. 9

Overalt i loven, hvor ordet »produkt« forekommer, erstattes det af ordet »blanding« i overensstemmelse med forslaget om at benævne en blanding af to eller flere stoffer for en blanding i stedet for som hidtil et kemisk produkt, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 10

Overalt i loven, hvor ordet »produktets« forekommer, erstattes det af ordet »blandings« i overensstemmelse med forslaget om at benævne en blanding af to eller flere stoffer for en blanding i stedet for som hidtil et kemisk produkt, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 11

Overalt i loven udgår ordet »kemisk« som følge af den nye definition af et stof, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 12

Det foreslås med en ny § 22 b, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at der skal stilles generelle oplysninger til rådighed i forbindelse med salg af bekæmpelsesmidler til ikke-erhvervsmæssige brugere. Disse regler tænkes udmøntet i bekendtgørelse nr. 533 af 18. juni 2003 om bekæmpelsesmidler med senere ændringer.

Der forventes p.t. i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 6, stk. 3, fastsat krav om, at distributører af bekæmpelsesmidler skal stille generelle oplysninger om risici for menneskers sundhed og miljøet ved anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, navnlig om farer, eksponering, forsvarlig opbevaring, håndtering, udbringning og sikker bortskaffelse i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om affald samt med hensyn til lavrisiko-alternativer.

Den kommende bekendtgørelse vil endvidere indeholde en afgrænsning af distributørbegrebet. Ifølge direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 2 forstås herved enhver fysisk eller juridisk person, der gør et plantebeskyttelsesmiddel tilgængeligt på markedet, herunder engroshandlere, detailhandlere, forhandlere og leverandører.

Det er endvidere hensigten at stille krav om, at producenterne stiller disse informationer til rådighed for distributørerne.

Bemyndigelsen er formuleret således, at den også giver hjemmel til at fastsætte oplysningskrav i forbindelse med biocidmidler. Der er imidlertid ingen aktuelle planer herom.

Som en konsekvens af, at der indsættes en ny § 22 b, bliver den nugældende § 22 b herefter til § 22 c. Der foreslås ingen ændringer i denne bestemmelse, bortset fra at terminologien ”De Europæiske Fællesskabers forordninger” ændres til ”EU-forordninger” som følge af Lissabon-traktaten.

Til nr. 13

I dag kan ministeren fastsætte regler om opbevaring af stoffer og blandinger, der skal klassificeres som farlige samt af stoffer og blandinger, som godkendes efter § 33. § 23, stk. 1, foreslås derfor

justeret, således at der dels vil kunne fastsættes regler om opbevaring for biocidmidler, der skal godkendes efter § 33, men også af plantebeskyttelsesmidler, der skal godkendes efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Efter stk. 2 kan ministeren i dag fastsætte regler om yderligere foranstaltninger ved opbevaring af meget giftige og giftige stoffer og blandinger. Teksten foreslås udvidet med de nye fareklasser og farekategorier efter klassificeringsforordningen, som – så vidt muligt – svarer til de eksisterende fareklasser Meget giftig og Giftig.

Fra den 1. december 2010 skal stoffer klassificeres og mærkes efter de nye regler i klassificeringsforordningen. Stoffer skal dog fortsat også klassificeres efter de gamle regler, idet denne klassificering skal medtages i stoffernes sikkerhedsdatablade af hensyn til producenterne af blandinger, som har ret til at anvende de eksisterende regler for klassificering af blandinger indtil 1. juni 2015. Blandinger kan klassificeres efter begge systemer frem til den 1. juni 2015. Begge sæt af fareklasser m.v. må derfor medtages i bestemmelsen.

Kategorierne akut toksiske i kategori 1, 2 og 3 samt STOT SE1 (klassificeret som specifikt målorgantoksisk efter en enkelt eksponering) svarer stort set til meget giftige og giftige stoffer og blandinger, idet kriterierne efter de nye og de gamle regler dog ikke er helt ens.

Til nr. 14

Det præciseres, at det nu er videnskabsministeren, der i henhold til lov om teknologi og innovation godkender teknologiske serviceinstitutter (tidligere benævnt teknologiske service institutioner).

Til nr. 15

I dag kan ministeren fastsætte andre regler end dem, der følger af §§ 24-26, for salg af stoffer og blandinger, der skal godkendes efter § 33. § 27, stk. 1, foreslås justeret således, at der dels vil kunne fastsættes andre regler end dem der følger af §§ 24-26, for salg af biocidmidler, der skal godkendes efter § 33, men også for plantebeskyttelsesmidler, der skal godkendes efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Til nr. 16

Overskriften til kapitel 6 foreslås bragt i overensstemmelse med den ny terminologi, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 17

Det foreslås at ændre § 33, stk. 1, således at det indledningsvist defineres hvad bekæmpelsesmidler, jf. bilag 1 til loven, er, samt at biocidmidler skal være godkendt før import, salg eller anvendelse af miljøministeren, og at miljøministeren godkender plantebeskyttelsesmidler efter reglerne i plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

I § 33, stk. 1, findes i den gældende lov en henvisning til bilag 1, som indeholder en definition på de produkter, der er plantebeskyttelsesmidler og biocidmidler, jf. henholdsvis plantebeskyttelsesmiddeldirektivet og biociddirektivet. Og det beskrives, at midler omfattet af bilag 1 skal godkendes før import, salg eller anvendelse. Det foreslås derfor indledningsvist ændret, således at det tydeligt fremgår, hvad der forstås ved bekæmpelsesmidler, jf. bilag 1 til loven. Da plantebeskyttelsesmidler fremover vil være godkendelsespligtige efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen, foreslås det herudover tilføjet i § 33, stk. 1, at

miljøministeren godkender plantebeskyttelses efter plantebeskyttelsesmiddelforordningens regler. I praksis tænkes dette udmøntet ved, at miljøministeren delegerer godkendelsen af plantebeskyttelsesmidler til Miljøstyrelsen. Miljøministerens godkendelse af biocidmidler, jf. § 33, stk. 1, inden der må ske import, salg eller anvendelse, opretholdes. Der henvises desuden til bemærkningerne til nr. 51.

Til nr. 18

Ordlyden i § 33, stk. 3, § 35 d, stk. 1, 2 og 3, og § 35 f foreslås ændret, så bestemmelserne fremover kun regulerer biocidmidler.

§ 33, stk. 3, vedrører godkendelsesperioden for bekæmpelsesmidler, men da perioden er direkte reguleret i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, skal den ikke fremgå i kemikalieloven.

§ 35 vedrører godkendelsesbetingelserne for bekæmpelsesmidler, dvs. både biocidmidler og plantebeskyttelsesmidler. Også her gælder, at plantebeskyttelsesmiddelforordningen fremover gælder umiddelbart, hvorfor der ikke længere er behov for nationale regler eller implementeringen af plantebeskyttelsesmiddeldirektivet.

Bestemmelserne i § 35 d, stk. 1, 2, og 3, og § 35 f vedrører muligheden for at indføre salgs- og anvendelsesforbud for bekæmpelsesmidler i Danmark samt proceduren herfor (forbudsproceduren). Plantebeskyttelsesmiddelforordningen indeholder et krav om, at alle plantebeskyttelsesmidler skal være godkendt i henhold til forordningens betingelser, jf. art. 28, og at midler, som har været godkendt, men hvor godkendelsen trækkes tilbage eller ikke fornys mv., ikke må anvendes i medlemsstaterne. Plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 46 giver dog mulighed for, at der ved godkendelser, der tilbagekaldes eller ikke fornys, kan bevilges en begrænset afviklingsperiode, hvori produktet fortsat må markedsføres og anvendes. Dette tænkes som udgangspunkt udmøntet i dansk sammenhæng ved at offentliggøre frister for salgs- og anvendelsesforbud på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Med udgangspunkt i ovenstående foreslås det derfor at ændre bestemmelserne, så de kun omfatter biocidmidler. Se endvidere de almindelige bemærkninger til afsnit 5.1.2 for så vidt angår plantebeskyttelsesmiddelforordningens mulighed for efter art. 71 at iværksætte midlertidige beskyttelsesforanstaltninger og forholdet til lovens § 30.

Til nr. 19

Bestemmelsen i § 33, stk. 4, foreslås ændret således, at den kun vedrører muligheden for at forlænge godkendelsesperioden for produkter med biocidaktivstoffer, som optages på bilag til biociddirektivet, da godkendelsesperioden for plantebeskyttelsesmidler fremover reguleres direkte i plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Muligheden for at forlænge godkendelser reguleres derfor også direkte i forordningen.

Til nr. 20

Når et aktivstof optages på positivlisten til biocid- eller plantebeskyttelsesmiddeldirektivet, skal Danmark, jf. § 33, stk. 5, revurdere de godkendelser, der er givet efter nationale regler, for at se om midlet er omfattet af det anvendelsesområde, aktivstoffet er optaget til. Dette følger fremover direkte af plantebeskyttelsesmiddelforordningen, og derfor foreslås bestemmelsen ændret således, at den kun vedrører biocidmidler.

Til nr. 21

§ 33, stk. 6, foreslås ophævet, og dermed ændres den følgende nummerering af stk. 7-9.

§ 33, stk. 6 giver Miljøstyrelsen mulighed for at tage en godkendelse op til fornyet vurdering i visse situationer, hvor aktivstoffet ikke er optaget på bilag 1 til plantebeskyttelsesdirektivet. Plantebeskyttelsesmiddeldirektivets overgangsordning udløber i forbindelse med, at plantebeskyttelsesmiddelforordningen får virkning fra den 14. juni 2011, og bestemmelsen er derfor ikke relevant fremover.

Til nr. 22

Ordlyden i § 33, stk. 7, § 34, stk. 2 og § 35 d, stk. 4, foreslås ændret, så bestemmelserne fremover kun regulerer biocidmidler.

§ 33, stk. 7, omhandler muligheden for at tage en godkendelse op til fornyet vurdering som følge af ny EU-regulering. Plantebeskyttelsesmiddelforordningen beskriver, i hvilke situationer medlemsstaterne kan tage godkendelser op til fornyet vurdering.

I § 34, stk. 2, beskrives, at godkendelsesindehavere skal give meddelelse om ændringer mv. i indsendt materiale. Dette reguleres i plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

§ 35 d, stk. 4, vedrører forbudsproceduren, som ophæves vedrørende plantebeskyttelsesmidler.

Til nr. 23

§ 33, stk. 8, pålægger Miljøstyrelsen at ændre eller tilbagekalde en godkendelse i visse situationer, når en godkendelse er taget op til fornyet vurdering, selv om godkendelsen ikke er udløbet. Henvisningen til bestemmelserne, der fastsætter kravene, foreslås ændret, så den fremover kun vedrører biocidmidler.

Til nr. 24

§ 33, stk. 9, omhandler ministerens mulighed for at fastsætte regler om ophør af retten til import, salg, oplagring og anvendelse af bekæmpelsesmidler, hvor en godkendelse bortfalder, ændres eller tilbagekaldes. Bestemmelsen og henvisningen til øvrige bestemmelser i loven foreslås ændret, så den kun vedrører biocidmidler.

Til nr. 25

Henvisningen til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet foreslås fjernet, så der fremover kun henvises til overgangsordningen i biociddirektivet, som fortsat er gældende.

Overgangsperioden som beskrives i § 33 b i plantebeskyttelsesmiddeldirektivet er udløbet den 31. december 2009, og der fastsættes en ny overgangsperiode i plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Til nr. 26

Ordlyden i § 34, stk. 1 og § 35, stk. 5, foreslås ændret så bestemmelserne fremover kun regulerer biocidmidler. Bestemmelserne vedrører oplysninger og godkendelsesbetingelser for bekæmpelsesmidler, som fremover reguleres umiddelbart i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, og derfor foreslås bestemmelserne ændret således, at reglerne heri kun vedrører biocidmidler.

Til nr. 27

Det foreslås, at henvisningen til principper for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler udgår, da dette fremgår direkte af plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Til nr. 28

Bestemmelsen i § 35 a implementerer reglerne i plantebeskyttelsesmiddeldirektivet om databeskyttelse. Fremover findes reglerne direkte i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, og derfor foreslås § 35 a ophævet.

Til nr. 29

I § 35 c er det fastsat, at godkendelsesindehavere for både plantebeskyttelsesmidler og biocidmidler i forbindelse med aftaler om databeskyttelse vedrørende data der indeholder forsøg med hvirveldyr, skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at undgå gentagelser heraf. Fremover foreslås det, at bestemmelsen kun omfatter aftaler i forbindelse med godkendelse af biocidmidler, da reglerne for data i forbindelse med godkendelse af plantebeskyttelsesmidler reguleres direkte i plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Til nr. 30

Da plantebeskyttelsesmidler fremover skal godkendes efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen, foreslås § 36, stk. 1, ændret således, at den, der har en godkendelse efter § 33, stk. 1, og en godkendelse efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen, opkræves en årlig afgift på 500 kr.

Til nr. 31

§ 38, stk. 1, foreslås ændret, således at reglerne heri vedrørende tilbagekaldelse og ændring af godkendelser, fremover kun vil gælde for godkendelser af biocidmidler, da regler om tilbagekaldelse og ændring af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler fremover vil være reguleret efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Til nr. 32

Henvisningerne til bilag justeres, så der kun henvises til positivlisten til biociddirektivet.

Til nr. 33

Den foreslåede bestemmelse giver bemyndigelse til miljøministeren til at udstede regler, der begrænser eller forbyder anvendelsen af bekæmpelsesmidler på bestemte arealer.

Bestemmelsen giver mulighed for såvel at regulere anvendelse af plantebeskyttelsesmidler som biocider, ligesom den kan anvendes til at regulere, hvilke bekæmpelsesmidler der må anvendes (f.eks. plantebeskyttelsesmidler, der besidder egenskaber, som gør, at de udgør en lav risiko for miljø og sundhed), hvor store mængder der må anvendes, og forbud.

Der er alene hjemmel til at fastsætte regler om begrænsning eller forbud på bestemte arealer, hvor der er en sundhedsmæssig begrundelse herfor.

Bemyndigelsen forventes for tiden anvendt til at fastsætte regler, så der på visse arealer med offentlig adgang alene må anvendes plantebeskyttelsesmidler, der besidder egenskaber, som gør, at deres anvendelse udgør en lav sundhedsmæssig risiko (såkaldte lavrisikoplantebeskyttelsesmidler).

De arealer, der i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 12, litra a, forventes reguleret med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse. Dette er arealer såsom offentlige parker og haver, sportspladser, rekreative områder og omkring skoler, børneinstitutioner, sundhedsfaciliteter, hvor der i første omgang skal overvejes anvendelse af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler, uanset om arealerne er offentligt eller privat ejede.

Den nærmere afgrænsning vil blive vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af den kommende bekendtgørelse og efter sædvanlig høring.

Som nævnt i afsnit 5.2.1.3 i de almindelige bemærkninger er plantebeskyttelsesmiddelforbruget på arealer med offentlig adgang generelt meget lavt i Danmark. Der skønnes derfor som udgangspunkt ikke for tiden at være behov for på de nævnte arealtyper at fastsætte et loft for, hvor stor en mængde plantebeskyttelsesmidler, der må anvendes.

Til gengæld må det konstateres, at der fortsat er et ikke uvæsentligt forbrug af plantebeskyttelsesmidler på danske golfbaner. På denne baggrund forventes der fastsat regler om, at der på golfbaner alene må anvendes plantebeskyttelsesmidler, der udgør en lav sundhedsmæssig risiko, og som supplement hertil forventes der at blive sat et loft over, hvor stor en mængde plantebeskyttelsesmidler der må anvendes i forbindelse med driften af en golfbane. Ved en golfbane forstås samtlige baner til golfspil, uanset hvorledes golfbanen er ejet og organiseret. Ved en golfbane forstås også driving ranges, pay n' play baner og lignende faciliteter.

Herudover vil bemyndigelsen blive anvendt, hvis det på et senere tidspunkt skønnes nødvendigt at indføre andre anvendelsesbegrænsninger eller anvendelsesforbud mod brugen af plantebeskyttelsesmidler på arealer, nævnt i rammedirektivets artikel 12, litra a samt evt. andre lignende arealer.

Hvis en golfklub, offentlig myndighed eller privat virksomhed konkret står overfor et problem, der ikke kan håndteres med de mindst belastende plantebeskyttelsesmidler, forventes der indsat en mulighed for at søge om dispensation til at anvende et plantebeskyttelsesmiddel, der er mere belastende end de ellers tilladte, eller et højere forbrug. Dette kan eksempelvis forekomme, hvis der ikke findes et plantebeskyttelsesmiddel med lav risiko til bekæmpelse af det aktuelle problem. Som eksempler kan nævnes behovet for at bekæmpe invasive plantearter og planter, som kan udgøre en risiko for fx børn (Kæmpe Bjørneklo). Det vil bero på en konkret vurdering, om dispensationsansøgningen kan imødekommes. Administrationen forventes p.t. henlagt til Miljøstyrelsen.

Udgangspunktet er, at den påtænkte regulering ikke vil udgøre ekspropriation i henhold til grundlovens § 73. Det kan dog ikke på forhånd udelukkes, at der helt konkret kan være tilfælde, hvor en regulering kan anses for ekspropriativ. Spørgsmålet vil blive vurderet nærmere i forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelserne. Viser der sig et behov, vil der i bekendtgørelserne, der udstedes i medfør af bemyndigelsen, blive indføjet muligheder for at dispensere fra bekendtgørelsernes krav.

Det forventes, at Miljøstyrelsen skal føre tilsyn med overholdelsen af den foreslåede bestemmelse. Ifølge aftalen med Dansk Golf Union, miljøministeren og Kommunernes Landsforening fra 2005 skal golfklubberne årligt indberette forbruget af plantebeskyttelsesmidler. Efter aftalen om fortsat afvikling af plantebeskyttelsesmidler på offentlige arealer skal kommuner, regioner og statslige institutioner indberette årligt efter anmodning fra Miljøstyrelsen. Det følger yderligere af plantebeskyttelsesmiddelforordningens artikel 67, at myndighederne kan anmode om oplysninger om blandt andet det anvendte middels navn samt dosis for anvendelsen. Opgaven forventes efter lovens § 45 at blive henlagt til Miljøstyrelsen.

Det kan med tiden ligeledes blive aktuelt at regulere brugen af biocidmidler.

Til nr. 34

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om uddannelsesbeviser udvides, så personer der erhvervsmæssigt anvender bekæmpelsesmidler, kan erhverve et bevis, hvis de på anden vis end ved at gennemgå en uddannelse har opnået fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler. Dette

tilgodeser direktivets krav i artikel 5, stk. 2, om at give adgang til certifikater for professionelle brugere, idet professionelle brugere, som defineret i direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 1, må antages at være omfattet af lovens begreb ”erhvervsmæssigt anvender”. Den nærmere afgrænsning vil blive fastsat i de kommende regler i overensstemmelse med direktivets definition, der jf. artikel 3, stk. 1, nr. 1 omfatter enhver person, der anvender plantebeskyttelsesmidler i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

Herudover bemyndiges miljøministeren ligeledes til at fastsætte regler om bevis i forhold til distributører. Bestemmelsen tænkes udmøntet således, at der stilles krav om, at distributører har tilstrækkeligt mange ansatte, der besidder et certifikat, der dokumenterer, at de ansatte har modtaget undervisning eller på anden vis have opnået fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler. Dette tilgodeser direktivets artikel 6, stk. 1. Om distributørbegrebet henvises til bemærkningerne til nr. 12.

Det indebærer som udgangspunkt, at alle, der distribuerer plantebeskyttelsesmidler skal gennemgå kurser af kortere varighed. Den nærmere udmøntning af uddannelsen påtænkes at ske ved en ændring af bekendtgørelse nr. 557 af 9. juni 2009 om undervisning og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. for erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler.

Der er dog mulighed for at mikrodistributører, der kun sælger produkter til ikke-erhvervsmæssig brug, kan undtages fra kravet om at have tilstrækkeligt mange ansatte, der har uddannelsescertifikat, hvis de ikke sælger pesticidformuleringer, der er klassificeret som giftige, meget giftige, kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske. Ved mikrodistributør forstås en virksomhed, som beskæftiger under 10 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. EURO, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, EU-Tidende nr. L 124, side 36.

Det nærmere indhold af uddannelsen af henholdsvis distributører, rådgivere og dem, der erhvervsmæssigt anvender disse midler skal i overensstemmelse med direktivets bilag 1– under hensyn til deres ansvarsområder og roller omfatte en række nærmere angivne temaer, såsom relevant lovgivning, ulovlige plantebeskyttelsesmidler, farer og risici forbundet med anvendelse af disse midler, basisviden om strategier og metoder til integreret bekæmpelse af skadegørere og dyrkningsmetoder, midlernes påvirkning af menneskers sundhed og foranstaltninger til at minimere risici herfor. Derudover skal temaer såsom udnyttelse af lokale forhold, udbringningsudstyr, beredskabsforanstaltninger, særlig omhu i beskyttelsesområder, sundhedsovervågning, journalføring samt rapportering indgå i undervisningen. Den nærmere fastlæggelse af temaerne i undervisningen vil i forhold til distributører ske under hensyntagen til deres ansvarsområder og roller.

De fremtidige regler vil i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 9, stk. 2, litra c ligeledes skulle omfatte sprøjteførere ved flysprøjtning, idet de omfattes af kravene til personer, der erhvervsmæssigt anvender bekæmpelsesmidler.

Der vil med den gældende hjemmel i § 38 b, stk. 3, blive fastsat regler om betaling til dækning af kursusudgifterne.

Til nr. 35

Det foreslås, at § 38 b udvides med et nyt stykke 2, hvorefter rådgivere og distributører skal have adgang til undervisning samt adgang til at modtage bevis for at have sådan undervisning eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler.

Rådgiver defineres jf. direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 3, som enhver person, der har erhvervet passende viden og rådgiver om bekæmpelse af skadegørere og sikker anvendelse af bekæmpelsesmidler professionelt eller kommercielt, herunder private selvstændige og offentlige rådgivningstjenester, handelsagenter, fødevarerproducenter og detailhandlere.

Om begrebet distributør henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 12.

Der skal være tale om såvel grundlæggende som supplerende uddannelse med henblik på erhvervelse og ajourføring af viden alt efter behov, jf. direktivets artikel 5, stk. 1. Der er tale om den samme type uddannelse som omtalt ovenfor (jf. bemærkningerne til nr. 34), idet der tages hensyn til rådgivernes og distributørernes forskellige roller og ansvarsområder.

Til nr. 36

Det foreslås med et nyt stykke 5 i § 38 b, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionelt brug begrænses til personer, der besidder et bevis som omtalt ovenfor i bemærkningerne til § 38 b, stk. 1. Herved tilgodeses direktivets artikel 6, stk. 2.

Bestemmelsen er formuleret, så den med tiden også kan anvendes til at regulere brugen af biocidholdige produkter på givne arealer. Der er dog på nuværende tidspunkt ikke planer herom.

Til nr. 37

Der foreslås indsat en ny § 38 d, som – delvist via bemyndigelser til miljøministeren - regulerer adgangen til udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer. Reglerne tilsigter at gennemføre direktivets artikel 9, idet bestemmelsen dog omfatter såvel plantebeskyttelsesmidler som biocider.

Med hensyn til reguleringen i forhold til biocider henvises til afsnit 5.2.2.4.

I stk. 1 foreslås således indført et generelt forbud mod udbringning af bekæmpelsesmidler fra luftfartøjer, medmindre dette kan ske efter regler, fastsat med hjemmel i den foreslåede stk. 3.

Med stk. 2 foreslås fastsat, at flysprøjtning kun kan tillades, hvis der ikke findes brugbare alternativer, eller at der er klare miljø- eller sundhedsmæssige fordele i forhold til en udbringning fra jorden. Der kan heller ikke ske udbringning i områder, der ligger i umiddelbar nærhed af beboelsesområder, hvorved forstås ca. 300 m fra tættere bebyggelse. Disse regler vil således ikke kunne fraviges ved bekendtgørelse.

Med stk. 3 foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om flysprøjtning. Der forventes med hjemmel i nr. 1 fastsat regler, hvorefter den virksomhed, som forestår flysprøjtningen, skal være godkendt for så vidt angår udstyr og fly til flysprøjtning.

Sprøjtføreren vil skulle erhverve et bevis for at have gennemført en uddannelse eller på anden vis have erhvervet den fornødne viden. Disse regler vil blive fastsat med hjemmel i den foreslåede § 38 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 34. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til denne bestemmelse.

Der vil ligeledes blive fastsat regler om, at sprøjtfly skal være udstyret med tilbehør, der udgår bedst tilgængelig teknik til reduktion af aerosolspredning.

Endelig vil der i reglerne blive taget stilling til, hvilke bekæmpelsesmidler der må anvendes til flysprøjtning. Der skal ved vurderingen heraf tages hensyn til risikoen ved flysprøjtning.

Der foreslås med nr. 2 fastsat krav om, at flysprøjtevirksomheden skal indsende en sprøjteplan til godkendelse, ledsaget af den nødvendige dokumentation for, at sprøjtningen, udstyret og virksomheden overholder de fastsatte krav. Der vil herudover blive fastsat regler om en anmeldeordning, hvorefter den konkrete sprøjtning i overensstemmelse med en plan skal anmeldes og kan gennemføres, medmindre den kompetente myndighed reagerer herimod inden for en nærmere fastsat frist. Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om det foreløbige sprøjtetidspunkt, samt mængder og typer af bekæmpelsesmidler, der skal anvendes. Der vil herudover være mulighed for anmeldelser af flysprøjtning uden for en godkendt sprøjteplan, hvis der foreligger særlige situationer, herunder nødsituationer.

Endelig vil der med hjemmel i nr. 3 blive fastsat krav om specifikke vilkår for udbringningen, evt. afstandskrav, indberetningskrav og evt. foranstaltninger til at beskytte miljøet i nærheden af det sprøjtede område samt krav om forudgående underretning af omboende m.v.

Med bestemmelsen i stk. 4 foreslås oprettet et register med oplysninger om godkendte sprøjteplaner og accepterede anmeldelser. Der vil tillige blive fastsat regler om offentliggørelse af oplysninger i registeret, som har betydning for offentligheden og regler om, hvorledes offentliggørelsen skal ske.

Den kommende bekendtgørelse vil ligeledes indeholde regler til opfyldelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende nr. L 376 af 27. december 2006, side 36, (Servicedirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22 (anerkendelsesdirektivet).

Der vil således bl.a. blive fastsat regler om flysprøjtevirksomhedens forpligtelse til at give visse oplysninger til tjenestemodtagere og regler om pligt til at fastsætte sagsbehandlingstider og kvitteringskrav, samt de nødvendige regler til opfyldelse af anerkendelsesdirektivet. Disse regler vil bl.a. blive fastsat med hjemmel i § 10 a og § 51 c, som blev vedtaget med lov nr. 1383 af 21. december 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. Der henvises til L 50, FT 2009-10.

Beføjelserne forventes p.t. henlagt til Miljøstyrelsen, der også forventes pålagt tilsynet med overholdelse af reglerne med hjemmel i den gældende § 45. Afgørelser vil i lighed med andre afgørelser efter bekendtgørelser med hjemmel i loven ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Til nr. 38

Af lovtekniske årsager flyttes gældende § 38 d til § 38 e. Der foreslås ingen ændringer, bortset fra at "De Europæiske Fællesskabers forordninger" ændres til "EU-forordninger" i overensstemmelse med Lissabon-traktaten.

Til nr. 39

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringen i nr. 38, hvor den gældende § 38 d ændres til § 38 e.

Til nr. 40

Overalt i loven, hvor ordet »produktet« forekommer, foreslås ordet erstattet af ordet »blandingen« i overensstemmelse med forslaget om at benævne en blanding af to eller flere stoffer for en blanding i stedet for som hidtil et kemisk produkt, jf. forslaget under nr. 6 og de almindelige bemærkninger punkt 5.3.

Til nr. 41 og 42

I § 42 a og § 43 a er der i dag givet bemyndigelse for ministeren til at fastsætte særlige regler for meget giftige og giftige stoffer og produkter for så vidt angår indgivelse af politianmeldelse og lagerstyring på laboratorier. Teksten foreslås udvidet med de nye fareklasser og farekategorier efter klassificeringsforordningen, som – så vidt muligt – svarer til de eksisterende fareklasser Meget giftig og Giftig.

Fra den 1. december 2010 skal stoffer klassificeres og mærkes efter de nye regler i klassificeringsforordningen. Stoffer skal dog fortsat også klassificeres efter de gamle regler, idet denne klassificering skal medtages i stoffernes sikkerhedsdatablade af hensyn til producenterne af blandinger, som har ret til at anvende de eksisterende regler for klassificering af blandinger indtil 1. juni 2015. Blandinger kan klassificeres efter begge systemer frem til den 1. juni 2015. Begge sæt af fareklasser m.v. må derfor medtages i bestemmelsen.

Kategorierne akut toksiske i kategori 1, 2 og 3 samt STOT SE1 svarer stort set til meget giftige og giftige stoffer og blandinger, idet kriterierne efter de nye og de gamle regler dog ikke er helt ens.

Til nr. 43

Kapiteloverskriften foreslås udvidet med ordene ”og nationale handlingsplaner” som konsekvens af, at den foreslåede bestemmelse i § 44 a om ministerens forpligtelse til at udarbejde nationale handlingsplaner om plantebeskyttelsesmiddelanvendelsen indsættes i dette kapitel, jf. lovforslagets § 1, nr. 44.

Til nr. 44

Det foreslås med en ny § 44 a, at miljøministeren forpligtes til at udarbejde en national handlingsplan om plantebeskyttelsesmidler, som skal revideres mindst hvert femte år i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 4. Nationale handlingsplaner om plantebeskyttelsesmidler har været udarbejdet siden 1986, senest for perioden 2009 - 2015 med Aftalen om Grøn Vækst. Med den foreslåede bestemmelse i stk. 1 kodificeres denne praksis - dog med den tilføjelse, at handlingsplanerne skal revideres mindst hvert femte år.

Den nationale handlingsplan om plantebeskyttelsesmidler skal omhandle mindske af risici for menneskers sundhed og miljøet i forbindelse med anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler set i et overordnet nationalt perspektiv.

I stk. 2 foreslås det således i nr. 1, at den nationale pesticidhandlingsplan skal indeholde kvantitative mål, målsætninger, foranstaltninger og frister for at mindske risici for og virkninger på menneskers sundhed og miljøet i forbindelse med anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. Det er formålet med disse foranstaltninger, at de skal tilskynde til udvikling og indførelse af integreret bekæmpelse af skadegørere og af alternative metoder eller teknikker med henblik på at nedbringe afhængigheden af plantebeskyttelsesmidler, herunder hvordan principperne for integreret bekæmpelse af skadegørere, jf. direktivets bilag 3, bliver gennemført. Ligeledes sikrer stk. 2, nr. 1, at direktivets artikel 14, stk. 5 gennemføres.

I handlingsplanen skal endvidere, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, fastsættes indikatorer for overvågning af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder særligt problematiske aktivstoffer og frister og mål for reduktion af anvendelsen af disse stoffer.

Af den foreslåede stk. 3 fremgår det, at der i handlingsplanen skal indgå beregninger af indikatorer til at vurdere risikoen ved plantebeskyttelsesmidler for menneskers sundhed og/eller miljøet, sammen med andre relevante data og en kortlægning af tendenserne i anvendelsen af visse aktivstoffer. Yderligere skal der indkredses prioriterede emner såsom aktivstoffer, afgrøder, regioner og praksis, der kræver særlig opmærksomhed eller god praksis, der kan tjene som forbillede for at opnå en bæredygtig anvendelse af pesticider. Det er formålet med disse vurderinger at måle de fremskridt, der gøres for at mindske risikoen ved og de negative virkninger af anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler for menneskers sundhed og miljøet. Dermed lovfæstes, hvilke vurderinger, der skal fremgå af handlingsplanen. Hermed gennemføres rammedirektivets artikel 15, stk. 3.

Af den foreslåede stk. 4 fremgår det, at der ved udarbejdelsen af handlingsplanerne skal tages hensyn til de sundhedsmæssige, sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger af de påtænkte foranstaltninger, til særlige nationale, regionale og lokale forhold og til alle relevante interessentgrupper. Dermed lovfæstes de hensyn, der skal lægges vægt på ved udarbejdelsen af handlingsplanen.

Med stk. 5 foreslås miljøministeren givet kompetence til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelsen af planer på lovens område. Reglerne skal sikre offentligheden mulighed for tidligt og på en effektiv måde at udtale sig inden der træffes afgørelse om de påtænkte planer. Det forventes, at reglerne om offentlig inddragelse vil tage sigte på offentlig annoncering af forslag til handlingsplanen, fastsættelsen af kravene til indholdet af annonceringen samt offentliggørelse af den endelige handlingsplan. Direktivets krav om, at offentligheden skal inddrages og have lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af pesticidhandlingsplaner vil blive indarbejdet i bekendtgørelse nr. 533 af 18. juni 2003 om bekæmpelsesmidler.

Af den foreslåede overgangsregel i lovforslagets § 2, stk. 3 fremgår det, at handlingsplanen som omhandlet i stk. 1, første gang skal være udarbejdet senest den 14. december 2012. Denne tidsfrist sikrer opfyldelsen af rammedirektivets krav om, at Danmark skal meddele EU Kommissionen den nationale handlingsplan senest den 14. december 2012 samt direktivets krav om, at medlemsstaternes vurderinger som beskrevet i relation til stk. 3 skal meddeles Kommissionen.

Til nr. 45

Bestemmelsen vedrører klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet, hvor der principielt er klageadgang for så vidt angår afgørelser efter lovens kapitel 7. Dog gælder det i dag for afgørelser om plantebeskyttelsesmidler, hvor det eller de aktive stoffer er søgt optaget, eller er optaget på bilag 1 til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet, at disse ikke kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Bestemmelsen foreslås ændret, så der ikke er klageadgang, hvis midlet er omfattet af plantebeskyttelsesmiddelforordningen, da overgangsperioden jf. plantebeskyttelsesmiddeldirektivet er udløbet, og der er derfor ikke nogle nationale afgørelser tilbage, hvor klageadgangen skal opretholdes. Klageadgangen for biocidmidler foreslås ikke ændret.

Til nr. 46

§ 59, stk. 1, nr. 1 foreslås ændret, således at der kan fastsættes straf for overtrædelse af den foreslåede § 38 d, stk. 1 og 2.

Til nr. 47

Det nye § 59, stk. 1, nr. 6 foreslås indsat, således at der kan fastsættes straf for overtrædelse af den foreslåede § 38 b, stk. 2.

Til nr. 48

§ 59, stk. 1, nr. 6, som ved forslaget bliver nr. 7, foreslås konsekvensrettet, som følge af at den gældende § 38 d foreslås rykket til § 38 e.

Til nr. 49

§ 59, stk. 4 foreslås ændret, således at der er hjemmel til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af regler udstedt i medfør af foreslåede §§ 22 b og c, § 33, stk. 8, § 38 b, stk. 1, 3 og 5 og § 38 d, stk. 3.

For så vist angår § 22 b, § 38 b, stk. 1 og 5 og § 38 d, stk. 3 er der tale om nye bemyndigelser.

For så vidt angår § 22 c, § 38 b, stk. 3 og § 33, stk. 8 er der tale om konsekvensrettelser som følge af, at den gældende § 22 b foreslås rykket til § 22 c, den gældende § 38 b, stk. 2 foreslås rykket til stk. 3 og som følge af ophævelsen af § 33, stk. 6.

Til nr. 50

Overskriften til bilag 1 foreslås ændret, da bilag 1 definerer bekæmpelsesmidler som er omfattet af lovens kapitel 7 og af plantebeskyttelsesmiddelforordningen, jf. definitionen i lovens § 33, stk. 1. Plantebeskyttelsesmidler vil fremover være defineret i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, hvorimod at biocidmidler fortsat vil være omfattet af lovens kapitel 7.

Til nr. 51

Den første og indledende linje i bilag 1 vedrørende definitionen af bekæmpelsesmidler foreslås at udgå, idet definitionen af bekæmpelsesmidler nu foreslås flyttet til lovens § 33, stk. 1. Se desuden bemærkningerne til nr. 17.

Til nr. 52

Bilag 1 indeholder en definition på plantebeskyttelsesmidler, som er en gengivelse af teksten fra plantebeskyttelsesmiddeldirektivet. Denne tekst foreslås at udgå og i stedet foreslås den fulde definition af plantebeskyttelsesmidler i plantebeskyttelsesmiddelforordningen indsat.

Til nr. 53

Henvisningen foreslås ændret, da plantebeskyttelsesmiddeldirektivet ophæves og erstattes med plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Til nr. 54

Da forbudsproceduren i § 35 d, § 35 e og § 35 f foreslås ændret, så den fremover kun skal gælde biocider, foreslås bilag 2 ændret i overensstemmelse hermed. Desuden ophæves listningen på bilaget af stoffet bis(tributyltin)oxid som (biocid) aktivstof i træbeskyttelsesmidler, da der er truffet beslutning i EU i regi af biociddirektivet om, at stoffet ikke kan markedsføres til den anvendelse, da det ikke er optaget på biociddirektivets positivliste. Det medfører, at træbeskyttelsesmidler med aktivstoffet ikke lovligt kan markedsføres i EU, medmindre de senere skulle opnå godkendelse efter direktivet.

Til § 2

Loven foreslås at træde i kraft den 14. juni 2011, da plantebeskyttelsesmiddelforordningen finder anvendelse i medlemsstaterne fra denne dato, og derfor vil det være hensigtsmæssigt, at implementeringen af den tidligere gældende EU-regulering på området er ophævet.

§ 1, nr. 1, nr. 3-6, nr. 9-11, nr. 13, nr. 16 og nr. 40 foreslås med stk. 2 dog at træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende, da ændringen af terminologien skyldes forordninger, der er trådt i kraft. § 1, nr. 12, nr. 14, nr. 33-39, nr. 41-44 og nr. 46-49 foreslås ligeledes at træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Endelig foreslås i stk. 3 fastsat en overgangsregel, hvorefter den første plantebeskyttelsesmiddelhandlingsplan i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 4 skal være udarbejdet senest den 14. december 2012.

Til § 3

Der foreslås indsat overgangsbestemmelser i stk. 1-4 for de dele af overgangsordningen i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, der er relevante for den fortsatte godkendelse af plantebeskyttelsesmidler i Danmark efter lovens kapitel 7 i overensstemmelse med plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 80. Art. 80 indeholder en overgangsordning mellem plantebeskyttelsesmiddeldirektivet og plantebeskyttelsesmiddelforordningen, der fastsætter, hvilket regelsæt godkendelse af plantebeskyttelsesmidler og aktivstoffer sker efter.

I stk. 1 foreslås det fastsat, at eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler givet før den 14. juni 2011 bevarer deres gyldighed, indtil de ændres eller tilbagekaldes efter stk. 3 eller efter reglerne i plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Denne regel er ikke skrevet udtrykkeligt ind i forordningens overgangsregler, men må indfortolkes.

I stk. 2 foreslås indsat en overgangsbestemmelse om verserende sager om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, jf. plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 80, stk. 5, litra a. Det foreslås, at verserende sager om ansøgning om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, indeholdende aktivstoffer der er optaget på plantebeskyttelsesmiddeldirektivets bilag I, der er indsendt inden den 14. juni 2011, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler i lovens kapitel 7. Det betyder, at sager, hvor ansøgning er indsendt til Miljøstyrelsen inden den 14. juni 2011, men sagen endnu ikke er afgjort, gælder de hidtidige regler. Disse sager behandles derfor efter de hidtil gældende bestemmelser i kemikalielovens kapitel 7. For ansøgninger om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der modtages af Miljøstyrelsen den 14. juni 2011 eller senere, gælder plantebeskyttelsesmiddelforordningens regler, jf. dog stk. 3.

I stk. 2 foreslås indsat en overgangsbestemmelse om ændring og tilbagekaldelse af en eksisterende godkendelse, jf. plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 80, stk. 5, litra b. Det foreslås, at sager, der vedrører en ændring eller en tilbagekaldelse af en godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel, der har en eksisterende godkendelse i Danmark givet før den 14. juni 2011, skal behandles efter de hidtil gældende bestemmelser i kemikalielovens kapitel 7. Dette gælder dog kun i følgende to tilfælde:

For det første gælder overgangsreglen, hvis ændringen eller tilbagekaldelsen sker som følge af aktivstoffets optagelse på plantebeskyttelsesmiddeldirektivets bilag I. Dette omfatter aktivstoffer, der bliver optaget på bilag I inden den 14. juni 2011, men hvor den nødvendige opfølgning i form af revurdering og heraf følgende ændringer og tilbagekaldelser af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler med det pågældende aktivstof, ikke er færdiggjort den 14. juni 2011.

For det andet gælder overgangsreglen i tilfælde, hvor det aktivstof, der indgår i plantebeskyttelsesmidlet, efter den 14. juni 2011 godkendes i henhold til plantebeskyttelsesmiddeldirektivets regler, jf. plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 80, stk. 1. Den nødvendige opfølgning i form af revurdering og heraf følgende ændringer og tilbagekaldelser af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler med det pågældende aktivstof, vil i disse tilfælde også ske efter den 14. juni 2011.

Overgangsordningen finder kun anvendelse i forbindelse med opfølgningen på de nævnte godkendelser af aktivstoffer. Senere ændringer og tilbagekaldelser af godkendelserne sker efter plantebeskyttelsesmiddelforordningens regler.

For plantebeskyttelsesmidler, der har en gældende godkendelse givet før den 14. juni 2011, men hvor aktivstoffet ikke omfattes af en af de to ovenfor nævnte situationer, finder plantebeskyttelsesmiddelforordningen anvendelse i forbindelse med alle tilfælde af ændringer og tilbagekaldelser. Plantebeskyttelsesmiddelforordningens regler finder endvidere anvendelse i alle tilfælde, hvor der efter den 14. juni 2011 skal ske tilbagekaldelse af godkendelser som følge af beslutning om ikke-optagelse af et aktivstof på bilag I til plantebeskyttelsesmiddeldirektivet eller som følge af beslutning efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen om ikke at godkende et aktivstof.

I stk. 3 foreslås indsat en overgangsbestemmelse vedrørende databeskyttelse for aktivstoffer, jf. plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 80, stk. 2

Kemikalielovens § 35 a, som foreslås ophævet ved nærværende lovforslag, omhandler databeskyttelse, hvor det gælder at oplysninger om et eller flere aktivstoffer, som en ansøger har indsendt i forbindelse med godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel, ikke må lægges til grund til fordel for en senere ansøger, medmindre at der er truffet aftale herom med den første ansøger eller at de pågældende frister i § 35 a er udløbet.

Det foreslås, at de hidtil gældende regler om databeskyttelse i lovens § 35 a fortsat finder anvendelse ved ansøgninger om plantebeskyttelsesmidler indeholdende aktivstoffer, der er opført på plantebeskyttelsesmiddeldirektivets bilag I, eller aktivstoffer, der godkendes efter plantebeskyttelsesmiddeldirektivets procedurer som fastlagt i plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 80, stk. 1. Dette gælder dog kun for så vidt angår oplysninger om aktivstoffer. Plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 80, stk. 2, fastsætter en differentiering af den tidsperiode, hvori databeskyttelsen for aktivstoffet gælder, hvilket afspejles i de foreslåede nr. 1-3.

Efter nr. 1 gælder der en databeskyttelsesperiode på aktivstoffet på 5 år fra optagelses- eller godkendelsesdatoen af aktivstoffet, såfremt aktivstoffet er et såkaldt eksisterende aktivstof, dvs. markedsført i EU før den 26. juli 1993.

Efter nr. 2 gælder der en databeskyttelsesperiode på aktivstoffet på 10 år fra optagelses- eller godkendelsesdatoen af aktivstoffet, såfremt aktivstoffet er et såkaldt nyt aktivstof, dvs. ikke fandtes på markedet i EU den 26. juli 1993.

Efter nr. 3 gælder der en databeskyttelsesperiode på aktivstoffet på 5 år fra den dato for fornyelsen af optagelsen eller godkendelsen af aktivstoffer, hvis optagelse på plantebeskyttelsesmiddeldirektivets bilag I udløber før den 24. november 2011. Dette gælder dog kun, for så vidt der er tale om data, der er nødvendige for fornyelse af godkendelsen, og hvis det

senest den 24. november 2011, er blevet bekræftet at disse data er i overensstemmelse med principperne om god laboratoriepraksis.

Det bemærkes, at nærværende overgangsregel og den fortsatte anvendelse af § 35 a på et eller flere af de ovenfor nævnte aktivstoffer, der indgår i ansøgningen om godkendelsen af et plantebeskyttelsesmiddel, kun finder anvendelse på databeskyttelsen af aktivstofdata og dermed altså ikke produktdata.

Det bemærkes i øvrigt for så vidt angår adjuvanter, at disse ikke vil være godkendelsespligtige i Danmark, før der foreligger godkendelseskriterier for disse fastsat efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen, jf. dennes art. 58, stk. 2.